

LUNDS
UNIVERSITET

Farliga Malmö, en medieprodukt?

- en kritisk diskursanalys av fem nyhetskällors rapportering om brottsligheten i Malmö gentemot brottsstatistiken.

Av Ramyar Akbari & Helena Dahlbom Korduner

LUNDS UNIVERSITET
Rättssociologiska institutionen

Kandidatuppsats (RÄSK02)
Vårtermin 2015

Handledare: Patrik Olsson

Examinator: Måns Svensson

Abstract

Media has a great influence on our everyday life, where they report on a daily basis about news from all around the society we live in. With the help of their stories we create our own realities and truths. Media decides to write about incidents that has a public interest, however there is also an underlying thought of economic interest.

Malmö has long been seen as a dangerous city with a high crime rate, and has been described with expressions as “little Chicago” and “gangster city”. Is this the true description of Malmö or is it a constructed reality that media has created?

By using Fairclough’s three-dimensional model of discourse as a theory and method we have analysed five articles from the biggest media sources in Sweden. We also used moral panic and Foucault’s theory of power as tools in explaining medias description of Malmö.

Statistic of how many articles that is written by the different media units of the cities Malmö and Stockholm has been used to complement the the analysis of the articles. The statistic of the written articles has then been compared to the statistic of the total amount of all reported crimes in each city to compile how much of the reported crimes that has been reported in media compared to the crime statistics.

The conclusion of the essay is that media has a tremendous power that can shape a reality that becomes the truth of the people in a society and that the media reports slightly more about Malmö than Stockholm in comparison to the statistic of the total amount of all reported crimes.

Keywords: Critical discourse analysis, Crime, Malmö, Media, Power

Abstract	5
1. Inledning.....	5
2 Syfte och frågeställning	6
2.1 Syfte.....	6
2.2 Frågeställning	6
2.3 Bakgrund	6
2.3.1 Medias makt och inflytande	6
2.3.2 Masskommunikation.....	7
2.3.3 Allmänhetens perception	7
2.3.4 Informationssamhälle.....	8
2.3.5 Studier om medias skildring	8
2.3.6 Faktorer som påverkar media.....	9
2.3.7 Potentiella faktorer på brottslighet	10
2.4 Rättssociologisk relevans	10
2.5 Disposition	11
3. Teori och metod	12
3.1 Teori.....	12
3.1.1 Kritisk diskursanalys.....	12
3.1.2 Maktbegrepp.....	13
3.1.3 Moralpanik.....	14
3.2 Metod	14
3.2.1 Diskursanalys	15
3.2.2 Socialkonstruktionism.....	17
3.3 Primärdata.....	17
3.4 Urval.....	19
3.5 Avgränsning.....	19
3.5.1 Geografisk avgränsning.....	19
3.5.2 Representativitet	20
3.5.3 Artikelstatistik	20
3.5.4 Brottstatistik.....	21
3.5.5 Massmedia	22
3.5.6 Oanmälda brott - mörkertal	22
3.5.7 Uppkomsten av brott	22
3.6 Diskussion kring teori och metod.....	23
4. Resultat och analys	24
4.1 Kritisk diskursanalys av utvalda artiklar	24
4.1.1 Viskleken skapar bilden av Malmö - en textanalys	25
4.1.2 Reepalu bekymrad över Malmös stämpel - en textanalys	28
4.1.3 Besvärande bild av en farlig gangsterstad - en textanalys.....	31
4.1.4 Bidrar till schablonbild av Malmö - en textanalys.....	34
4.1.5 Bilden av Malmö behöver kompletteras - en textanalys.....	36
4.1.6 Den diskursiva praktiken, en analys	39
4.1.7 Den sociala praktiken, en analys.....	40
4.2 Analys och bearbetning av brottsstatistik	44
5. Diskussion och slutsats.....	47
5.1 Tidningsartiklar och brottsstatistik	50
5.2 Att göra annorlunda	51
5.3 Inför fortsatt forskning.....	51

6. Källförteckning	53
---------------------------------	-----------

1. Inledning

Massmedia har idag stor inverkan på våra liv genom att informera oss om vad som händer i samhället och i världen. När du går till din arbetsplats, skola eller bara är ute på en promenad och går förbi olika butiker, exponeras du för information från olika tidningar. Löpsedlar om allt från trippelmord till att politiker har skattefuskat. Forskning har visat att massmedia påverkar människor genom att det som skrivs i media kan få människor att känna otrygghet och rädsla för brott i Sverige (Heber 2007, s. 13).

Men stämmer massmedias bild av brottsligheten i Malmö överens med statistiken om brottslighet? Bourdieu (1998) menar att journalister i dagens samhälle hela tiden har tankar i bakhuvudet på hur stor utbredning en viss nyhet kommer att ha och därmed hur många lösnummer som kommer att säljas, det vill säga den ekonomiska vinningen (Bourdieu 1998, s. 43).

Vi har vänner i Göteborg och Stockholm som har upplevt en känsla av otrygghet och uttrycker en rädsla för att besöka Malmö. Kan detta grunda sig i massmedias framställning av Malmö som en farlig stad?

Att massmedia idag har stor inverkan på individer i samhället är ingen nyhet men att att massmedia har lyckats påverka vår syn på staden Malmö, som en stad med mycket kriminalitet och därmed konstruerat otrygghet är anmärkningsvärt. Detta är något vi vill studera närmare och se om det finns någon skillnad i massmedias rapportering kring brottsligheten i Malmö och Stockholm i jämförelse med den faktiska statistiken. Är farliga Malmö, en gangsterstad?

2 Syfte och frågeställning

2.1 Syfte

Huvudsyftet är att undersöka, analysera och beskriva huruvida Malmö kommun upplevs som farlig, med fokus på framställningen av medias stadsskildring. Delsyftet omfattar en brottsstatistikjämförelse där antal anmälda brott i Malmö kommun respektive Stockholm kommun under året 2010 samt året 2014 jämförs gentemot antal publicerade tidningsartiklar där “brott Malmö” samt “brott Stockholm” utgör sökord. Studien vill belysa medias makt i dagens samhälle och se huruvida de skildrar och påverkar allmänhetens uppfattning av Malmö kommun.

2.2 Frågeställning

- Hur skildrar och kommunicerar tidningsartiklar brottsligheten i Malmö kommun utifrån Faircloughs tredimensionella teori?
- Finns det med stöd i brottsstatistiken en förklaring till huruvida media behandlar och framställer Malmö kommun orättvist i jämförelse med Stockholm kommun?

2.3 Bakgrund

2.3.1 Medias makt och inflytande

Mediernas makt utgör mänsklig påverkan då samhället har behov av information kring omvärlden (Strömbäck 2009, ss. 93-94). Men det är även viktigt att vara medveten om att ingen kommunikation är neutral, samt att vara kritiskt tänkande under tolkning av information. All kommunikation innehåller ett medvetet eller mindre medvetet urval, där fakta, perspektiv, infallsvinklar och riktningar ingår. Kritiskt tänkande och urval av information sker inte enbart i mediasammanhang utan även i vardagliga konversationer mellan två eller flera personer (Strömbäck 2009, s. 9). Bourdieu (1998) menar att vi närmar oss en värld där media bestämmer och skapar världen istället för att återge den (Bourdieu 1998, s. 36).

2.3.2 Masskommunikation

Det som kännetecknar masskommunikation är att kommunikationen är enkelriktad, den utgår från tekniska hjälpmedel, den är opersonlig, allmänheten är stor och den når mottagare vid ungefär samma tidpunkt (Strömbäck 2009, s. 15). Tidningar, radio och TV anses vara de traditionella formerna av massmedia och deras kommunikationssätt är masskommunikation. Med massmedia avses dagspress, veckopress, tidskrifter, radio, TV samt satellit- och kabelsystem (Nationalencyklopedin 2015).

2.3.3 Allmänhetens perception

Hur du som person tolkar det du läser beror på många faktorer, det är inte bara gemensam kultur och förståelse som påverkar tolkandet av informationen. Det påverkas också av graden av utbildning samt social, ekonomisk och politisk hållning i samhället. Även personens kön och etnicitet kan ha en påverkan vid tolkandet av informationen (Strömbäck 2009, s. 24).

Medieaktörerna är beroende av allmänhetens stöd, de är beroende av att människor läser, tittar eller lyssnar på deras program eller att de köper tidningarna. Massmedia kan inte överleva utan dess allmänhet, det vill säga en tidning kan inte gå runt utan dess läsare och annonsörer (Strömbäck 2009, s. 53).

Innan publicering av en text måste den granskas i många led, i varje led finns det möjlighet till att redigera texten och den slutgiltiga publicerade texten kan skilja sig mycket från hur den såg ut från början (Strömbäck 2009, s. 81). Fairclough (1995) redogör för att det vid produktion av en artikel kan flera personer vara inblandade exempelvis bland annat journalister, redigerare, producenter, olika former av redaktionspersonal samt annan teknisk personal. Upp till åtta personer kan vara involverade vid produktionen av en text, och en och samma artikel kan genomgå åtta olika led innan slutpublicering (Fairclough 1995, s. 48). Den text som slutligen publiceras i tidningar, TV och i radio är den bild som medieaktörerna har valt att presentera. Det är alltså inte den sanna verkligheten vi tar del av, då det inte finns en sann verklighet, utan det är olika bilder, och olika aktörers tolkningar av verkligheten som framförs i media. Alla tolkar sin verklighet utifrån sitt eget perspektiv (Strömbäck 2009, s. 81).

Det är viktigt att ha i åtanke att den bild av verkligheten som media förmedlar till allmänheten kan för vissa människor vara den källan som de i första hand kommer i kontakt med i letandet av information. De flesta i samhället vet att mediernas bild av verkligheten och individens verklighet skiljer sig åt, men

i vissa fall är medierna den enda källan till information, vilket då kan göra att den mediala återspegligen av verkligheten ses som den sanna verkligheten (Strömbäck 2009, s. 138)

2.3.4 Informationssamhälle

Vi lever i ett informationssamhälle och människor har ett behov av att söka information om omgivningen om vad som händer, och är viktigt i samhället. Olika former att ta reda på detta är genom att prata med familj och vänner, men framförallt att ta del av det som rapporteras i form av nyheter, reportage och artiklar från olika medieaktörer (Strömbäck 2009, ss. 102-103).

Det som tas upp och uppmärksammas i media ökar sannolikheten för påverkan av människors upplevelser om vad som är viktigt, och det som blir mindre uppmärksammat i media kan anses vara mindre viktigt av människor (Strömbäck 2009, s. 105).

Vårt behov av media handlar till stor del om att vägledas till den information vi ska ta del av. Medias roll är att samla ihop information, göra ett urval och sedan skapa en text om det som hänt så att vi själva inte ska behöva göra det. Strömbäck (2009) menar att media får en roll som så kallad *gatekeeper* eftersom de bevakar omvärlden och utifrån deras urval förmedlas den informationen till allmänheten. När informationen sedan når allmänhetens ögon sker ytterligare en urvalsprocess för att välja den information som du som person vill ta del av, uppmärksamma och komma ihåg (Strömbäck 2009, ss. 92-93). Strömbäck (2009) drar en liknelse mellan solens strålar och medias exponering, lika lite som du kan vara utomhus och undvika påverkan från solens strålar, lika lite kan du undgå informationsexponeringens påverkan. Till skillnad från den omedvetna exponeringen är den frivilliga exponeringen av media en av de vanliga fritidssysslorna för människor (Strömbäck 2009, s. 14).

2.3.5 Studier om medias skildring

Det finns flera studier där olika författare har studerat hur media skapar en falsk bild av brott genom att simplificera fakta som leder till främjandet av stereotypbildning (Jewkes 2011, s. 155). Media försöker ständigt att fokusera på ovanliga fall och rapportera om dem på sensationella och överdrivna sätt (Jewkes 2011, s. 159). Slutsats från studierna är att det inte enbart är statistik som ger en förvanskad bild av brott, utan media är också skyldig till manipulering och ger därmed upphov till en allmän rädsla. Studier som gjorts i Storbritannien och USA har påvisat att rapportering av brott i media är populärt, och att våld- och sexualbrott är överrapporterade i media i relation till den officiella statistiken (Jewkes 2011, s. 155). Newburn (2013) belyser en studie om moralpanik som diskuterat hur

våld avgjorde nyhetsvärdet av en viss händelse. Studien menade att våld är det som ger det största nyhetsvärdet (Newburn 2013, s. 86). Detta kan ge förklaringen till rädslor för brott trots att statistiken för det specifika brottet visar på en minskning. Brotts och brottsrubriker säljer lösnummer och höjer tittarsiffrorna vilket kan ge aktörerna mer ekonomisk vinning (Jewkes 2011, s. 155).

2.3.6 Faktorer som påverkar media

Shoemaker & Reese (1996) har tydligt visat på att det finns ett antal faktorer indelade i nivåer som direkt eller indirekt påverkar media och hur nyheter framställs. Dessa nivåer innehåller organisatoriska, strukturella samt individuella förutsättningar. Följande är *individnivå*, *medierutinnivå*, *organisationsbaserad*, *extramedienivå* och *ideologiska* (Krona 2009, ss. 78-79).

Första nivån, *individnivå*, innefattar metaforen *gatekeepers* som är en förklaring på hur specifika individer beslutar om vad som ska bli en nyhet. Om en händelse sker mer avlägset i världen innebär det att ett fler antal *gatekeepers* är inblandade i granskningen och styr urvalet av nyheter. Även faktorer som kön, etnicitet och yrkesbakgrund på skribenten påverkar vad som den väljer att skriva om och lyfta fram (Krona 2009, ss. 78-80).

Andra nivån, *medierutinnivån*, innehar redaktionen en roll som *gatekeeper* (Krona 2009, s. 79). Nyheterna regleras utifrån vad redaktionen anser väcker mest uppmärksamhet och dessa händelser är ofta de sensationella nyheterna. De viktigaste nyheterna som ger mest genomslag visas därför först i sändningen eller i tidningen och därmed hamnar de positiva nyheterna lite längre bak (Krona 2009, s. 79).

Tredje nivån, *organisationsbaserade nivån*, handlar om att nyhetsföretaget antingen kan vara ett public-serviceföretag vars uppgift är att verka i allmänhetens tjänst eller ett kommersiellt företag som strävar efter att locka företag att annonsera i deras tidning. Det har under en längre tid skett en övergång från public-serviceföretag till mer kommersiella företag inom journalistiken (Krona 2009, s. 79).

Fjärde nivån *extramedienivå*, innebär att se till medieaktörernas kontext. Detta innefattar såväl annonsörers ekonomiska intressen, konkurrens, lagar och regler. Om ett företag som annonserar i en tidning som inte anses tillförlitlig, kan företaget publicitet påverkas negativt och därmed välja att avsluta sitt samarbete med aktören (Krona 2009 s. 80).

Sista nivån, *ideologiska nivån*, innebär att de olika medierna kan ha olika synsätt och inriktningar som kan påverka innehållet i till exempel tidningen. Journalister bör ha företagets ideologiska mönster i beaktning vid utformning av text i tidningen så att det inte motstrider de ideologiska värderingarna som företaget har (Krona 2009, ss. 80-81).

2.3.7 Potentiella faktorer på brottslighet

En rapport från 2012 som Brottsförebyggande rådet, Brå, publicerat visar att andelen personer som upplever otrygghet är större i Malmö än Stockholm. Detta gäller mellan åren 2009 till 2011. Samma rapport visar också att andelen personer som känner oro för brott är störst i Malmö där 37 procent av respondenterna kände oro för att någon närstående ska utsättas för brott (Brottsförebyggande rådet 2012, s. 8).

Den socioekonomiska situationen är sämre i Malmö än Stockholm. Enligt den befintliga statistiken i Brottsförebyggande rådets rapport var det år 2010 strax över 30 procent av befolkningen i Malmö i åldrarna 20-60 år som var arbetslösa. Till skillnad från Malmö hade Stockholm samma år en arbetslöshet på 18 procent i samma åldrar. Samma år var Malmö den stad som hade flest antal individer med ekonomiskt bistånd, och inkluderar även långvarigt ekonomiskt bistånd (Brottsförebyggande rådet 2012, s. 12). Av städerna Malmö och Stockholm är Malmö den stad som har högst uppmätt otryggheten och lägst förtroende för rättsväsendet (Brottsförebyggande rådet 2012, s 8).

Brottsförebyggande rådet (2012) framhåller att det finns en kausalitet mellan antal individer bosatta i en stad och dess brottsnivå, ofta sker fler brott per invånare i en stad ju större befolkning den har (Brottsförebyggande rådet 2012, s. 16).

2.4 Rättssociologisk relevans

Det epitet som Malmö får kan delvis vara ett resultat av medias brottsrapportering om staden och är därför en mediaprodukt. Brottsrapporteringar om Malmö som en farlig stad kan uppfattas som sanningar och blir en persons verklighet.

Denna studie är rättsociologiskt relevant i den meningen att den redogör för det sociala samspelet mellan rätten och samhället. Enligt Mathiesen (2005) utgår rättssociologi från växelverkan mellan rätten och samhället, samt hur rätten påverkar samhället och vice versa (Mathiesen 2005, s. 23).

Som Bourdieu (1998) nämner så skapar massmedia verkligheten istället för att återge den vilket leder till att normer etableras i samhället (Bourdieu 1998, s. 36). Bourdieu (1998) framhäver mediernas roll som moralisk riksläkare vilket innebär att de innehar en makt där det kan påverka allmänheten i viss riktigt gällande bland annat samhällsproblem och om "*vad man bör tänka*" (Bourdieu 1998, s. 67). Journalister har enligt Bourdieu (1998) ett slags monopol över verktyg vad gäller skapandet, utbredningen av information och de har makt över vad som ska bli allmänt känt (Bourdieu 1998, ss. 67-68).

Den rättsociologiska analysen av normer går ut på att analysera bland annat uppkomsten av normer i samhället (Hydén 2002, s. 19). Massmedia har en normgivande roll genom att förstärka åsikter genom att påverka människors upplevelser om vad som är viktigt, som de väljer att rapportera om (Strömbäck 2009, s. 105). Genom denna normgivningsmakt kan massmedia ses som den tredje statsmakten, och det går därför att återspegla samspelet mellan media och samhället. Massmedia innehar en maktposition som kan liknas den som de andra två statsmakterna, *riksdagen* och *regeringen* har och har kommit att kallas den tredje statsmakten. Den tredje statsmakten har en funktion att granska de andra två statsmakterna (Sveriges riksdag 2015).

2.5 Disposition

Kapitel 1. I det inledande kapitlet tar vi upp syftet för studien och de frågeställningar vi söker svar på.

Kapitel 2. Detta kapitel tar upp bakgrund till massmedia, masskommunikation och deras arbetssätt.

Kapitel 3. Detta kapitel behandlar valda teorier och metod som främst är Faircloughs kritiska diskursanalys. Valda teorier är Faircloughs tredimensionella teori, Foucaults maktbegrepp samt moralpanik. Vi tar även upp urval och avgränsning samt för en diskussion kring kritik riktad mot val av teori och metod.

Kapitel 4. Kapitlet redogör för resultaten vi har fått fram från analys av de fem tidningsartiklarna med valda teorier indelade i egna rubriker. Även jämförelsen mellan antal skrivna artiklar om "brott Malmö"

samt "brott Stockholm" och det totala antal anmälda brott (samtliga brottstyper) i respektive stad redogörs i detta kapitel.

Kapitel 5. I det avslutande kapitlet redovisas slutdiskussion och de slutsatser som har dragits utifrån analysen av artiklarna samt statistik.

Kapitel 6 och 7. I dessa kapitel anges referenser samt bilagor.

3. Teori och metod

De valda teorierna och metoden har valts utifrån att vi tycker det är intressant att göra en kritisk diskursanalys på de texter som väljs att publiceras om just Malmö kommun. Detta för att se hur massmedia som makthavare väljer att framställa och skapa en bild av deras verklighet som kan påverka individer i den mening att de också kan se det som deras verklighet.

3.1 Teori

3.1.1 Kritisk diskursanalys

Då studien omfattar mediemaktutövning sett ur ett socialt och politiskt perspektiv valdes bland annat den kritiska diskursanalysen (kd) som teori och metod. Lingvisten Norman Fairclough, har den mest utvecklade teorin och metoden för forskning om kommunikation och kultur (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 66). Kd identifierar, problematiserar och undersöker relationerna mellan sociala och kulturella händelser inom olika sociala sammanhang. Med hjälp av kd studeras språk och språkanvändning i diverse kommunikationssammanhang (Bryman 2011, s. 503). Fairclough (1995) redogör en tredimensionell modell att använda vid empirisk forskning kring samhälle och kommunikation. Dimensionerna består av: *text*, *den diskursiva praktiken* och *den sociala praktiken*. Dessa kan ta olika stor del av analysen (Fairclough 1995, s. 62).

Texten omfattar dess egenskaper såsom vokabulär, grammatik och det språkliga sammanhanget som skapar diskurserna lingvistiskt (Winther Jørgensen & Phillips 2000, ss. 74-75). Genom den lingvistiska analysen undersöks ordval och semantik (Fairclough 1995, s. 57). För en fördjupad analys görs en så kallad detaljerad analys för att genom en kartläggning av diskurserna bygga upp en egen tolkning av en

viss händelse. De aktuella analyseringsredskapen för studien är metaforer, ordval samt grammatik (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 87). *Modalitet* innebär en form av sanning där talaren instämmer med sig själv och vill ge intrycket av att det som sägs eller skrivs är sanning. Media använder sig av objektiv modalitet i sitt skrivsätt, och journalister lägger ofta fram sina egna tolkningar som ett faktum, vilket påvisar massmedias auktoritet (Winther Jørgensen & Phillips, 2000, s. 88).

Den diskursiva praktiken omfattar produktion och konsumtion av texter (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 75). Vid analys av den diskursiva praktiken analyseras författarens uppbyggnad av texter på existerande genre och diskurser för att framställa en text, och hur mottagaren av texten använder sig av tidigare diskurser för att tolka texten (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 75). För den diskursiva praktiken analyseras textens framställning och hur den konsumeras. En text kan undersökas och analyseras på olika sätt. Exempelvis går det att få ett sociologiskt intryck av en viss tidnings produktionsförhållanden genom att ta reda på hur många led en text granskas igenom och redigeras innan tryck (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 85).

Diskurser är en form av social praktik som både konstituerar, och konstitueras av den sociala praktiken (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 67). *Den sociala praktiken* består både av diskursiva och/eller icke-diskursiva element, det räcker därmed inte enbart med diskursanalys, (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 75) utan även en annan teori krävs för att belysa den sociala praktiken och komplettera analysen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 90). *Den diskursiva praktiken* och *texten* utgör den sociala praktiken som kompletterar analysen genom att analysera bakomliggande faktorer där ibland institutionella- eller ekonomiska villkor (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 90), kultur, politisk makt och ideologi (Fairclough 1995, s. 62).

3.1.2 Maktbegrepp

Foucaults *Maktbegrepp* är vanligt förekommande vid all form av diskursanalys (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 9). Enligt Foucault har makt ingen specifik form eller egen tillhörighet som någon besitter (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 20) och är inget en person kan utöva över andra (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 45). Makt finns i alla former av sociala relationer (Andersen & Kaspersen 2007, s. 256). Valier (2002) implicerar att Foucaults analys av förhållandet mellan makt och kunskap skildras i två satser; utan utövning av makt så finns det inte någon kunskap och det finns ingen makt utan kunskap (Newburn 2013, s. 331).

Vidare beskriver Foucault att någon sanning inte går att nå, inte heller existerar det någon sanning utanför diskurserna. En så kallad “*sanningseffekt*” kan skapas inom diskurserna, vilket innebär att det inte går att ställa sig frågan om något är sant eller falskt utanför diskurserna, utan att det är socialt konstruerat. Genom att sedan analysera processerna där diskurserna skapas kan bilder av verkligheten skapas som är varken falska eller sanna, utan det är en sanningseffekt inom diskursen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 21).

3.1.3 Moralpanik

Moralpanik uppstår då media tar en vanlig händelse och presenterar den som extraordinär (Jewkes 2011, s. 77) vilket kan leda till oro, panik och upprördhet bland allmänheten (Cohen 2002, s. 7). För att moralpanik ska kunna existera krävs det att responsen från allmänheten ska vara bortom proportion till själva hotet eller faran till problemet som media rapporterar om (Macionis & Plummer 2011, s. 776). Media ägnar stort utrymme för rapportering kring sensationella brott, skandaler och bisarra händelser för en ökad försäljning (Cohen 2002, s. 8).

Överdrift och förvrängning är två komponenter som tillsammans kan vända en mindre sensationell händelse till en nyhet. Simplifiering förekommer i en process av symbolisering där namn kan skapas för att beteckna mer komplexa idéer och emotioner (Jewkes 2011, s. 78), vilket “lilla Chicago” och “gangsterstad” är exempel på.

3.2 Metod

För att uppfylla syftet ska primärdata vilket innebär brottsstatistik i städerna Malmö och Stockholm, rapporter och utvalda artiklar gällande brott från de fem största medieaktörerna analyseras. Valet att genomföra en diskursanalys grundar sig i att det synsättet går att applicera på såväl text som kommunikation via tal och samtal (Bryman 2011, s. 474).

Till en början var tanken att vi skulle underbygga och tillföra material till studien genom att genomföra intervjuer. En intervjuguide skapades för att ligga till grund för intervjuerna (Bryman 2011, s. 419). Det utfördes semistrukturerade intervjuer (Bryman 2011, s.415) via telefon med fyra personer med olika bakgrund, erfarenheter och yrken. Efter transkribering och analys av intervjuerna drogs slutsatsen att inte använda intervjusvaren i studien. Valet att inte använda intervjuerna hade ingenting med själva

intervjupersonerna att göra, som gav väldigt utförliga och bra svar till frågorna vi hade ställt. Vi insåg i efterhand att frågorna var felformulerade samt att vissa av frågorna inte var relevanta för studiens syfte. Det kan även ha berott på att vi inte ställde tillräckligt många frågor, eller tillräckligt bra motfrågor till deras svar. Att vi valde bort intervjuerna beror heller inte på att vi inte fick "de rätta" svaren, det vill säga svar som på något sätt var vinklade för att uppfylla svar vi var ute efter, eller gynna vår studie. Utan det berodde främst som tidigare nämnt att de inte fyllde någon större funktion för studiens ändamål.

3.2.1 Diskursanalys

Diskursanalys är inte en ansats, utan det är flera olika tvärvetenskapliga ansatser som kan användas inom olika sociala undersökningar i olika områden (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 7). Med tvärvetenskaplig ansats menas det att kombinera till exempel textanalys och social analys i bland annat Faircloughs kritiska diskursanalys (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 72). Det finns olika definitioner om vad en diskurs eller diskursanalys är, men Winther Jørgensen & Phillips (2000) definition är att en diskurs "*är ett bestämt sätt att tala om och förstå världen (eller ett utsnitt av världen)*" (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 7).

De diskursanalytiska angreppssätten som Winther Jørgensen & Phillips (2000) presenterar är en kombination av metodisk och teoretisk helhet som är sammanlänkande och kan alltså inte skiljas åt, nästan som ett paket. Till det diskursanalytiska angreppssättet kan det dock tilläggas andra element som andra teorier. Detta medför ett mervärde och ökar förståelsen. Winther Jørgensen & Phillips (2000) poängterar däremot att det är viktigt att dessa teorier är sammanhängande och kompletterar varandra (Jørgensen & Phillips 2000, s. 10).

Diskurs går att förklara som synsätt, förklaring eller uppfattning, det vill säga hur alla kan se eller uppfatta olika, eller ha olika diskurser på samma typ av fenomen eller problem. Ett exempel Winther Jørgensen och Phillips (2000) tar upp är hur det kan finnas olika förklaringar till en översvämning. Det går att se som ett naturfenomen, medan andra skulle se det som ett resultat av mycket nederbörd. Andra förklaringar till samma fenomen skulle kunna vara växthuseffekten, eller att det beror på en mindre bra politik som till exempel inte prioriterat byggandet av fördämningar. Ännu ett synsätt eller förklaring skulle kunna vara att det är guds vilja, och att han visar sitt vrede över folks synder (Winther Jørgensen & Phillips 2000, ss. 15-16). Det går alltså att ha olika perspektiv eller diskurser på samma händelse som ägt rum vid en specifik tidpunkt. Dessa diskurser går även att kombinera där den ena inte behöver

utesluta den andra (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 16). Diskurserna kan enligt Foucault antingen samspela eller sättas emot varandra för att finna den "sanna" diskursen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 20).

Diskursanalys är en helhet av analys där den till skillnad från andra, mer traditionella typer av studier inte först insamlar data och fakta för att sedan analysera det. Vid själva materialinsamlingen analyseras tv-program, reklam, tidningsartiklar och bloggar med samma tillförlitlighet som den traditionella empirin såsom intervjuer, enkäter, lagtext och rapporter. Detta för att ett uttalande från en myndighet inte behöver ligga verkligheten närmare än en tidningsartikel till exempel. Olika sorters material kan analyseras med samma diskursanalytiska verktyg (Börjesson & Palmblad 2007, s. 16). En offentlig utredning behöver alltså inte vara mer sann än en veckotidning, då de båda säger något om *verkligheten*. I båda dessa går det att finna och urskilja diskursiva mönster, vare sig det är bantningstips skriven av en journalist i Aftonbladet eller om det är en medicinsk avhandling skriven av en forskare inom kost. Det görs ingen skillnad på den sociala statusen texten har (Börjesson & Palmblad 2007, s. 17).

Vid en diskursanalys studeras tal, text, bilder och andra former av material. Vid diskursanalyser finns det till skillnad från de mer traditionella inriktningarna ingen måttstock över vilken undersökningsdesign som är den bästa eller rätta. Det gäller däremot att använda sig av en drivande teori som kan hjälpa till med analysen (Börjesson & Palmblad 2007, s. 18). Det bör tilläggas att det är viktigt att förtydliga det som är forskarens syn och tolkning av verkligheten och det som är studieobjektets. Alltså på vilken nivå diskursen ligger, i vilket sammanhang diskursen kan appliceras, och vems den är, forskarens eller studieobjektets (Börjesson & Palmblad 2007, s. 18).

Winther Jørgensen & Phillips (2000) menar att det som forskare inte är meningen att i sina analyser komma fram till verkligheten bakom diskurserna, eller att komma fram till vad människor verkligen menar med sina uttalanden.

Som Foucault tidigare nämnt går det aldrig att nå en sanning, och det är därför själva diskurserna som ska analyseras. Det ska alltså inte i en diskursanalys sortera in vad som är rätt eller fel, utan mer kring vad som faktiskt har skrivits eller sagts och finna ett mönster. Det gäller att vara objektiv vid analysen av diskursen som du själv sympatiserar med, och inte lägga in egna värderingar (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 28).

Det är viktigt att belysa de olika politiska ståndpunkterna som medieaktörerna har vilket är en diskurs i sig men behöver inte påverka de andra diskurserna. Dagens Nyheter har en oberoende liberal linje och är utgiven i Stockholm. Svenska Dagbladet har en obunden moderat linje och är utgiven i Stockholm. Sydsvenskan har en oberoende liberal linje och är utgiven i Malmö. Aftonbladet är en socialdemokratisk kvällstidning och är utgiven i Stockholm och Expressen är en liberal kvällstidning och är utgiven i Stockholm (Nationalencyklopedin 2015).

Fem nyhetskällors publiceringar kommer att analyseras ingående genom att ta ut delar av texten och genomföra en textanalys, analys av den diskursiva praktiken och slutligen den sociala praktiken. Det är viktigt att poängtera att de textdelar som är utvalda för analys inte är tagna ur sitt sammanhang för att ge en annan mening eller vinklas från den ursprungliga publiceringen.

3.2.2 Socialkonstruktionism

Inom konstruktionismen hävdas det att allt är socialt konstruerat och inte kan avspegla verkligheten där ute. De förnekar inte samhällsfenomen som missbruk, kriminalitet eller psykisk sjukdom, utan att det går att tänka ur diskursivt perspektiv. Som forskare gäller det att förstå, uppfatta och förklara fenomen, vilket kan göras med olika diskurser (Börjesson & Palmblad 2007, s. 9). Men så fort språk används har en verklighet producerats och språket konstituerar vår verklighet (Börjesson & Palmblad 2007, s. 10).

Vår uppfattning om världen skapas genom sociala processer. Kunskapen genereras och tillförs via sociala interaktioner, där det kan bygga upp vissa sanningar om världen. Dessa sanningar upprätthålls i sociala processer, och kämpar om vad som är sant och falskt (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 12). Språket är en social konstruktion och ord väcker associationer hos människor vilket påverkar sättet de uttrycker sig på och tolkar, just därför är ingen kommunikation neutral (Strömbäck 2009, s. 24).

3.3 Primärdata

Medieaktörerna som publicerat artiklarna som studien avser att analysera är *Aftonbladet*, *Dagens Nyheter*, *Expressen*, *Svenska Dagbladet* och *Sydsvenskan*. De utvalda artiklar som ligger till grund för den kritiska diskursanalysen har valts ut efter granskning utifrån Retrievers mediearkiv med sökorden "*Sveriges gangsterstad*", "*Lilla Chicago*" och "*farliga Malmö*". Retriever är ett mediearkiv i form av databas som möjliggör sökning av all publicering av mediala texter. Vid sökning i databasen anges en "*fritext*", vilket innebär att resultatet innefattar ordet eller orden som skrivits in i fritexten. Vid sökning

i databasen anges tidsintervall och vilken eller vilka källor som resultaten ska genereras ifrån (Retriever 2015) Vid sökning i Retrievers mediesökning av artiklar att analysera angavs tidsperioden som avsågs att analysera och källorna *Aftonbladet*, *Dagens Nyheter*, *Expressen*, *Svenska Dagbladet* och *Sydsvenskan*.

Vid artikelstatistiken användes Retrievers mediearkiv även här för att få fram artikelstatistik kring “brott Stockholm” och “brott Malmö”. För att skapa statistik av medias brottsrapportering angavs tidsintervall, valda källor och fritext.

Vid analys av resultatet som Retriever genererade genomfördes en analys av rubrik samt utdrag ur artikeln för att avgöra artikelns relevans för studien. Kriterier som artiklarna skulle uppfylla var att det antingen hade skett ett brott, redogörelse för ett brott som skett för en tid sedan, redogörelse av brottsprevention i en stad, eller någon form av belysning av ett kriminellt nätverk. Det kan tyckas att brottsprevention som presenteras i tidningen, eller projekt mot bekämpning av kriminalitet/ brottslighet inte bör tas med, men även sådana artiklar kan skapa oro och rädsla i en viss stad, då den kan belysa om brottslighet som personer tidigare inte var varse om. Då kritisk diskursanalys används som metod kan det vara relevant och en form av diskurs som senare går att analyseras under analysdelen. De artiklar som inte uppfyllde kriterierna sållades bort. Även dubletter av artiklar, eller samma artikel från samma tidning och utgivningsdag, men från två olika sidnummer sållades bort.

Sökningen “brott Malmö” år 2010 genererade totalt 917 artiklar, och med ett bortfall på 225 artiklar blev det slutgiltiga resultatet 692 antal artiklar.

Sökningen “brott Stockholm” år 2010 genererade totalt 1197 artiklar, och med ett bortfall på 236 artiklar blev det slutgiltiga resultatet 961 antal artiklar.

Sökningen “brott Malmö” år 2014 genererade totalt 432 artiklar, och med ett bortfall på 108 artiklar blev det slutgiltiga resultatet 324 antal artiklar.

Sökningen “brott Stockholm” år 2014 genererade totalt 1000 artiklar, och med ett bortfall på 248 artiklar blev det slutgiltiga resultatet 752 antal artiklar.

Den statistisk som studien avser att analysera är den totala antal anmälda brott i samtliga brottskategorier i Malmö kommun och Stockholm kommun. Den brottsstatistik som ligger till grund för

analysen av totala antal anmälda brott genererades från Brottsförebyggande rådets (2015) sökverktyg av statistik (Brottsförebyggande rådet 2015). Sökverktyget är uppbyggd i fyra steg, i steg ett väljs *brottstyp*, steg två väljs *region*, steg tre *tidsperiod* och i det sista steget en överblick av de föregående valen. Studien avser att analysera alla brottstyper som finns i sökverktyget vilket innefattar alla brottstyper utom våld med dödlig utgång då det inte finns statistik om den typen av brott på kommunnivå. De två regionerna är Malmö kommun och Stockholm kommun och tidsperioden är år 2010 och år 2014.

3.4 Urval

Vi har valt att analysera en publicering från varje nyhetskälla vilket resulterar i fem publiceringar. Ett aktivt urval har gjorts då vi ville hitta artiklar som handlar om den negativa bilden Malmö har. Efter artikelsökningen framkom det att ingen nyhetskälla skrivit om att de tycker att Malmö kommun är farlig. Efter diskussion valde vi därför att lyfta fram artiklar som håller med oss om att Malmö har en negativ bild och istället ifrågasätter den negativa bilden snarare än skapar den. Urvalet för analys av artiklar förutsatte att resultaten som genererats, uppfyllde vissa kriterier. Dessa kriterier var bland annat att artiklarna skulle innehålla något av de ovannämnda sökorden och vara publicerad under åren 2010 och 2014.

3.5 Avgränsning

3.5.1 Geografisk avgränsning

Den geografiska avgränsningen är storstäderna Malmö kommun och Stockholm kommun. I studien syftar Stockholm på Stockholm kommun, även kallad Stockholms stad och inte Stockholms län. Detta är viktigt att poängtera då Stockholms län eller även kallad Storstockholm i folkmuntligt tal kan förväxlas med Stockholm kommun (Nationalencyklopedin 2015).

Valet av städerna Malmö och Stockholm grundar sig i att vi tidigare läst artiklar om Malmö som framställt staden som en farlig stad, samt av bekanta hört nämnas att det är en otryggare stad jämfört med andra städer i Sverige. Motiven till valet av Stockholm är för studiens omfång krävdes en avgränsning, och då valdes Sveriges huvudstad.

För att kunna komma fram till resultat krävs det att Malmös totala antal anmälda brott i relation med/ till brottsrapportering jämförs med någon annan stad för att se om dessa faktorer står i proportion till varandra jämfört med den andra staden. Stockholm valdes för att det är vår största stad och huvudstad samt att den i jämförelse med Malmö har en närliggande brottsstatistik per 100 000 invånare.

3.5.2 Representativitet

På grund av tid och omfång har en avgränsning till årtalen 2010 och 2014 gjorts för både tidningsartiklar samt statistik för samtliga anmälda brott.

Åren 2010 och 2014 används för att se om det förändrats under en femårsperiod gällande samtliga brott och det totala antalet anmälda brott av samtliga brottstyper. Anledningen till att studien inte avser att ta med 2015 beror dels på att det ännu inte har gått ett helt fullt år då det är i mitten av 2015 studien genomförs. Dels för att det vid årsskiftet mellan 2014 och 2015 de 21 olika länspolismyndigheterna blev en enda myndighet indelad i sju regioner vilket det då inte går att ta fram specifik brottsstatistik för en kommun.

3.5.3 Artikelstatistik

Vid sökning av tidningsartiklar i mediedatabasen *Retriever* genomfördes en avgränsning till sökord "*brott Malmö*" samt "*brott Stockholm*", till år 2010 och år 2014. Avgränsning gällande två årtal gjordes på grund av tid och omfång eftersom att det inte var tidsmässigt möjligt att gå igenom artiklar för alla åren mellan 2010-2014. Motiven till val av just år 2010 och år 2014 framgår under kapitel 3.7.4. Avgränsning har gjorts till de fem största medieaktörerna *Aftonbladet*, *Dagens Nyheter*, *Expressen*, *Svenska Dagbladet* och *Sydsvenskan*. Detta för att få en övergripande bild av hur de största medieaktörerna med flest antal läsare har framställt brottsbilden av dels Malmö och dels Stockholm.

Motiven till val av sökordet "*brott*" är dels att studien avser att analysera alla typer av brott, och inte ett specifikt brott såsom "*misshandel*". Avgränsning till ordet "*brott*" innebär att resultat med andra suffix till "*brott*" genereras såsom "*brottsling*" och "*brottslighet*", med flera. En annan förklaring till att just ordet "*brott*" har valts är att utifrån ett visst antal utvalda ord som upplevdes kunna generera relevanta sökningar genererade ordet brott flest antal. Brott är även det mest allmogliga ordet som används inom mediasammanhang, trots att det finns mer ålderdomliga motsvarigheter till ordet

På grund av tid och omfång avser inte studien att specificera varje "brottstyp" i sökningen och det avgränsades till ett sökord. Om studien avsåg att analysera flera sökord krävs tidskrävande analys av alla artiklarna som genererats. En större noggrannhet krävs vid urval vid flera sökord då artiklar som genererats måste analyseras och identiska artiklar sorteras bort.

Problem som uppkommer vid ordvalet "brott" är generering av irrelevanta artiklar om "benbrott" eller händelser där polisen "*inte misstänker brott*". Kritik som kan riktas mot studiens ordval är det inte går att garantera att det är det bästa ordvalet vid genereringen av relevanta artiklar. En vidare avgränsning gällande artikelresultat är att det inte görs vidare analys av hur många artiklar som genererades från varje medieaktör.

3.5.4 Brottstatistik

Motiven till val av årtal är att år 2010 hade Malmö som flest antal anmälda brott per 100 000 invånare i analys av åren 2010-2014 och Stockholm hade som lägst antal anmälda brott per 100 000 invånare år 2010. Motivet till val av året 2014 var att Malmö hade som lägst antal anmälda brott per 100 000 invånare och Stockholm hade som högst det året av åren 2010-2014. År 2014 skilde sig antal anmälda brott per 100 000 mest mellan Stockholm och Malmö. Förutom ovannämnda skäl är det intressant att studera hur brottrapporteringen förändrats efter fem år, år 2010 och år 2014.

Vad gäller brottstatistik gällande alla typer av brott innefattar den inte brott med dödlig utgång som då är ett bortfall. I en rapport från Brå (2012) om konstaterade fall av dödligt våld går det inte att utläsa vart dessa mord specifikt har skett då statistiken endast avläses på länsnivå och inte kommunnivå (Brottsförebyggande rådet 2012, ss. 16-17). År 2010 konstaterades det 24 fall av dödligt våld i Stockholms län, medan det i hela Skåne totalt konstaterades 10 fall. År 2014 konstaterades 25 fall av våld med dödlig utgång i Stockholm, medan det i hela Skånes län 17 fall (Brottsförebyggande rådet 2015, s. 7).

Eftersom det som ovan nämnt inte utifrån statistik går att utläsa kring dödligt våld på kommunnivå utan endast på länsnivå kan således inte en analys gällande i vilken stad det inträffar fler brott med dödligt våld genomföras.

3.5.5 Massmedia

Vi har avgränsat oss till medieaktörerna *Aftonbladet*, *Dagens Nyheter*, *Expressen*, *Svenska Dagbladet* och *Sydsvenskan* vid Faircloughs tredimensionella analys. Avgränsningen grundar sig i att dessa är de största nyhetskällorna och täcker områden som studien avser att analysera.

Studien avser inte att analysera medieaktörernas olika politiska ståndpunkter eller förlagen som står bakom medieaktörerna. Skillnaden mellan dags- och kvällstidningar kommer inte heller att analyseras.

3.5.6 Oanmälda brott - mörkertal

Det går inte att dra någon slutsats om den verkliga brottsligheten, då det dagligen förekommer brott som inte kommer till rättsväsendets kännedom. Det som framgår i brottsstatistiken är enbart det som anmälts, men vid sidan om anmälningarna finns det dold brottslighet. Hur mycket av brottsligheten som är dold är svår att avgöra, men storleken skiljer sig åt beroende på brottstyp.

Grövre brott som misshandel, olaga hot, sexualbrott samt grövre rån anmäls oftare, än till exempel våld i nära relation. Den sociala relationen påverkar anmälningsbenägenheten, det vill säga ju mer okänd eller obekant gärningspersonen är, desto större anmälningsbenägenhet. Mörkertalet kan minska och öka för varje år, beroende på förändringar i samhället, precis som antalet anmälda brott. På grund av det återspeglar antalet anmälningar mörkertal med. Är det ett högre antal anmälningar är det oftast ett större mörkertal, även om det inte går att avgöra exakt hur stort mörkertalet är. Då studien avser att granska antalet anmälda brott och som avses i artiklarna är beaktning av mörkertalet inte av relevans för denna studie (Brottsförebyggande rådet 2015).

3.5.7 Uppkomsten av brott

Studien avser inte att ge utförligare orsaksförklaringar till förekomsten av brottslighet i de olika städerna. Däremot är det nödvändigt att till viss del belysa några förklaringar vid analys av diskurser. På grund av studiens omfång krävs det en avgränsning och även fast den organiserade brottsligheten kan ha en betydande roll för uppkomsten av artiklar gällande en stad, samt påverkan av synen på Malmö som en "gangsterstad" kommer inte den typen av specifik brottslighet att behandlas.

3.6 Diskussion kring teori och metod

Diskurser kan vid olika tillfällen i historien tyckas vara sanna och obestridda vilket termen ”objektivitet” syftar på inom diskursteorin. Dessa diskurser kan dock inte etableras helt, och kommer att stå inför förändring någon gång senare (Winther Jørgensen & Phillips 2000, ss. 54-55).

Det har inom diskursanalysen pågått en diskussion kring naturligt och icke naturligt förekommande material. Naturligt förekommande material kan vara en tidningsartikel medan onaturligt som är producerat av forskaren kan vara en intervju. Samtidigt har det diskuterats framförallt av sociologer att egen datainsamling kan göra studien säkrare (Börjesson & Palmblad 2007, s. 17).

Som forskare är det svårt att se det som du själv sympatiserar med som en diskurs eller att det har blivit socialt konstruerat. Även om forskaren har sina ståndpunkter och uppfattningar får de inte påverka studien. Som forskare är det viktigt att ställa sig objektiv till diskursen, för att kunna analysera och avslöja den (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 28).

Kritik som riktats mot Faircloughs (1999) kritiska diskursanalys är att det inte framgår tydligt hur mycket den sociala praktiken ska analyseras. Samtidigt ges det inga exempel på sociologiska teorier som kan användas i samband med den kritiska diskursanalysen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 93).

Inom diskursteorin kan inte en totaletablering av en diskurs förekomma. En diskurs står alltid i konflikt med andra diskurser som kan definiera verkligheten och ange riktlinjerna för det sociala handlandet (Winther Jørgensen & Phillips 2000, ss. 54-55). Vid diskursanalyser läggs det fokus på hur sanningen skapas inom olika diskurser (Kvale & Brinkmann 2014, s. 196). Det går att kombinera olika former av materialinsamling med en stor variation mellan materialet. Det gäller dock att kunna motivera konsekvenserna eller följderna av valet för studien (Börjesson & Palmblad 2007, s. 19).

Det går att diskutera kring vilka nyhetskällor och tidningar som är tillförlitliga men det är något som diskursanalytiker inte lägger vidare vikt vid. Studien avser att analyseras dagstidningarna Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet och Sydsvenskan och kvällstidningarna Expressen och Aftonbladet. Valet av artiklar är inte representativt för den totala produktionen hos nyhetskällorna, vi tycker däremot att det är intressant oavsett representativiteten hur de valt att publicera och förmedla texten i artiklarna.

Vid vårt val av metod för insamlandet av artiklar går det inte att garantera att vårt val var det mest effektiva, eller mest korrekta. Vid val av artiklarnas relevans kan vi ha valt med artiklar som kanske inte var relevanta, samtidigt som artiklar med relevans kan ha missats och artiklar som handlar om samma brott men från olika källor kan finnas med. Det kan också vara svårt att i förväg veta hur många personer som bör intervjuas för att uppnå teoretisk mättnad (Bryman 2011, s. 436) men eftersom att vi genomför en kritisk diskursanalys avser inte studien att uppnå en teoretisk mättnad.

Samtliga brott är den mest vanliga statistikformen inom kriminalstatistik. Denna form används ofta som ett sätt att visa den totala brottsligheten. Det är dock viktigt att poängtera att samtliga anmälda brott är väldigt blandad, det vill säga att det är en samling brott som är vanligast förekommande att anmälas. Vanliga brott som anmäls är cykelstöld eller inbrott inom bostäder, medan det inom brott som rattfylleri eller snatteri finns ett högt mörkertal (Brottsförebyggande rådet 2006, s. 94). Det är viktigt att poängtera att brottsrapportering generellt inte handlar om brott som exempelvis cykelstöld, bedrägeribrott, rattfylla, trafikbrott och alkohol- och narkotikabrott även om det kan förekomma i nyhetsrapporteringen. Då vi i statistikverktyget via Brottsförebyggande rådet (2015) inte kan välja eller avgränsa oss till enbart brott som det kan rapporteras om i media har vi valt att ta med alla typer av brott. Detta eftersom att det förekommer att media skriver om cykelstölder eller bedrägeribrott även fast det sker i mindre utsträckning än de mer "sensationella brotten".

Våld med dödlig utgång finns med i artikelsökningen men inte i brottsstatistiken gällande antal anmälda brott. Bortfallet av våld med dödlig utgång förändrar inte resultatet märkvärt eftersom det förekommer fler fall i Stockholm än Malmö, men det är ett metodfel. Antalet artiklar påverkas däremot genom att det skrivs mer om fall som inte finns med i brottsstatistiken. Detta påverkar dock inte vårt resultat då detta gäller för båda städerna, och att Stockholm har fler artiklar och fler anmälda brott än Malmö. Hur artiklarna och brottsstatistiken står i proportion till varandra kan dock förändras genom bortfallet.

4. Resultat och analys

4.1 Kritisk diskursanalys av utvalda artiklar

Vi har valt fem artiklar som grund för Faircloughs tredimensionella teori, den kritiska diskursanalysen. Vi har valt en artikel från varje medieaktör som framgår i avgränsningen. Artiklar gällande Malmö är skrivna av Expressen och faller under Kvällsposten som en del av Expressen, den täcker södra delen av Sverige som innefattar Skåne, Halland, Blekinge och Småland (Expressen 2013).

Som Fairclough nämner går det att lägga ner olika grad av fokus på hans dimensioner, vilket vi kommer att göra. Studien avser att lägga störst tonvikt på analys av texten (Fairclough 1995, s. 62).

Med hjälp av språket skapas olika verkligheter det vill säga olika former av sanningar i diskurserna. Däremot är det som Foucault nämnt inte riktiga sanningar, utan det är snarare sanningseffekter som skapats. Under kapitel 4.1.1 till 4.1.5 kommer medieaktörernas olika typer av publiceringar analyseras gällande text samt lingvistik utifrån den kritiska diskursanalysen. Under kapitel 4.1.6 kommer vi gemensamt att analysera den diskursiva praktiken för de olika tidningsartiklarna, och slutligen under 4.1.7 gör vi en gemensam bedömning av publiceringarna utifrån den sociala praktiken.

Medieaktörerna som analyserats är vinstdrivande bolag, vilket gör att de är beroende av allmänheten och de ekonomiska förutsättningarna för tidningens överlevnad. Det är viktigt att tänka på att medieaktörerna riktar sig till olika målgrupper och har olika affärsidéer för att uppnå bästa möjliga publicitet och distribution. Som tidigare nämnts är Expressen som också innefattar Kvällsposten och Aftonbladet kvällstidningar. Svenska Dagbladet, Dagens Nyheter och Sydsvenskan är morgontidningar vilket gör att de skiljer sig från Kvällsposten och Aftonbladet, skillnaderna kommer att behandlas under kapitel 4.1.7.

4.1.1 Viskleken skapar bilden av Malmö - en textanalys

Den första publiceringen som analyserats är publicerad av Aftonbladet den 29 juli 2014 och är skriven i form av en krönika (Aftonbladet 2014).

Titeln lyder "*Viskleken skapar bilden av Malmö*". Genom att publicera en krönika med rubriken "viskleken" visar skribenten tydligt att artikeln handlar om rykten som sprids via folkmun. Det är allmänt känt att den ursprungliga informationen som startar viskleken på något sätt förändras och förvrängs under lekens gång. Informationen som startar leken behöver nödvändigtvis inte vara en sanning, det kan vara ett påstående, åsikt eller rent av en påhittad historia. Krönikan torde då handla om att människor sprider sin sanning om någon händelse eller uppfattning av Malmö som sedan under

tidens gång förvanskas och sprids. Alla tolkar information på sitt sätt utifrån dennes verklighet, bakgrund och preferenser. Därefter väljer nästa uppgiftslämnare i sin tur vad hen vill berätta vidare. Det betyder att informationen blir tolkad i många led. Denna visklek kan pågå i all evighet och den ursprungliga informationen blir mer och mer förvanskad för varje människa som är inblandad. Att skribenten här använder ordet “viska” tyder på att det som sägs är något fult/hemligt, “att viska” är enligt normen något fult och ska undvikas. Att viska om något innebär att informationen som ska föras vidare är något som det inte pratas högt om, det kan vara något tabubelagt eller kanske något personen inte vill att andra i omgivningen ska höra.

Skribenten har fetmarkerat delar av krönikan för att ge texten mer tyngd. Nedan följer utdrag ut krönikan följt av analys:

“Jag minns folks reaktioner när vi skulle flytta hit. Oron i rösterna. Är ni inte rädda? Antagandet om att Malmö är landets farligaste stad. Kravaller. Segregation. Droger. Skottlossningar.” (Aftonbladet 29 juli 2014)

Här presenterar skribenten sin egen upplevelse av viskleken. Hur närstående eller vänner till honom reagerat negativt när han och hans familj bestämt sig för att flytta till Malmö. De hade en negativ bild av Malmö och följdfrågorna blev därför många. Med “vi” syftar han på sin familj. Skribenten uttrycker att personer hade “oro i deras röster” vilket tyder på att personerna som frågat honom var rädda och oroliga för familjens säkerhet nu när de skulle flytta till Malmö. Det blir tydligt att personerna som har ifrågasatt familjens beslut om att flytta till Malmö har en negativ bild av staden. Av texten att döma verkar det som att dessa personer tagit del av viskleken och skapat sin bild av Malmö genom att tolka information utifrån deras egna preferenser. Informationen som nått dessa personer kan ha kommit från andra människor som deltar i den så kallade viskleken eller från medias framställning av Malmö.

Det framgår inte tydligt om negativa beskrivningar av Malmö som “kravaller, segregation, droger och skottlossningar” har uttalats av någon i skribentens omgivning, något han läst eller om det kan vara skribentens egna exempel på negativa preferenser av Malmö. Exempelen kan vara något som skribenten tidigare har hört talas om eller läst i media, men här presenteras de som en sanning då de som frågat om skribentens rädsla för Malmö har uttalat oro som står i direkt anslutning med “antagandet om att det är Sveriges farligaste stad”. Skribenten skriver som om det syftar till att andra personer har en negativ syn av Malmö och inte han själv.

Skribenten fortsätter nästa stycke med:

“Malmö är en komplex stad. Fattigdomen, slumvärldarna, gängkriminaliteten. Allt är sant.” (Aftonbladet 29 juli 2014)

Att skribenten betonar Malmö som en komplex stad förstärker krönikan då läsaren får uppfattningen att staden har en massa problem. Problem som kanske inte finns i andra städer. *“Fattigdom, slumvärldarna, gängkriminalitet...”* är starka värdeord som ger läsaren en känsla av osäkerhet. En synonym till komplex är komplicerad, något som är komplicerat upplevs ofta som något negativt. Människor är bekväma av sig och föredrar någonting som är enkelt eller snarare okomplicerat. Att skribenten sedan avslutar med att *“allt är sant”* gällande informationen som getts av Malmö tyder på att skribenten också har eller har haft de negativa delarna av Malmö i beaktning men kanske vill problematisera och belysa problemet i paritet med andra svenska städer.

Skribenten fortsätter krönikan med:

“Redan sommaren 1973 publicerade Expressen artikelserien ”Malmö - brottets stad.” (Aftonbladet 29 juli 2014)

Skribenten understryker att det redan år 1973 skrevs en artikel om Malmö, där Malmö fick epitetet *“brottets stad”* vilket tyder på att viskleken gällande den negativa bilden av Malmö förmodligen startade redan då. Ämnet som skribenten tar upp är alltså ingen ny diskurs, utan en fortsättning på ett redan startat rykte. Den tidigare diskursen har uppdagats genom skribenten och genom att än en gång uppmärksamma och påminna allmänheten om den ger nytt liv.

Skribenten avslutar sedan krönikan med dessa ord:

“Och när den där seriemördaren till slut greps visade det sig vara en malmöit som spelade elbas. Ingen frågade vad det sa om basister” (Aftonbladet 29 juli 2014)

Nu lämnas läsaren med dörren på glänt att tolka krönikan själv, har skribenten under hela tiden haft en negativ bild av Malmö eller kom den att ändra sig efter flytten? Syftar skribenten på att andra har en negativ bild av Malmö, en bild han inte delar? Är det möjligt att han vill dölja sin egen rädsla inför flytten till Malmö genom att lyfta fram sina informanternas åsikter? Skribenten ger ett exempel på att *“det visade sig att mördaren var en malmöit som spelade elbas”*. Det går att tolka avslutningen på flera sätt. Antingen ville skribenten betona att *“basisten”* dessutom var *“malmöit”* och därmed farlig, eller så

tyckte han att om mördaren bara var "basist" så uppfyllde han inte kriterierna på en ideal gärningsperson.

4.1.2 Reepalu bekymrad över Malmös stämpel - en textanalys

Nästa artikel som analyserats är publicerad av Dagens Nyheter den 13 februari 2012.

Artikeln inleds med rubriken "*Reepalu bekymrad över Malmös stämpel*". I artikeln framgår det inte vem Reepalu är, utan läsaren förmodas känna till Malmös dåvarande högsta politiker. Här används ordet "stämpel" i negativ bemärkelse men i andra sammanhang kan ordet givetvis framstå som positivt. Det går inte att utläsa om det är skribenten som tytt Reepalus känsla eller om Reepalu faktiskt uttryckt sin oro över Malmös stämpel. Vems åsikt är det egentligen?

Om Reepalu uttryckt just att han var "bekymrad över Malmös stämpel" borde således personen citeras i egen person. I detta fall har journalisten istället använt informantens efternamn i rubriken för att ge läsaren en inblick i att artikeln handlar om Reepalus bekymmer över Malmös stämpel. Hade artikeln handlat om Malmö i positiv bemärkelse skulle ordvalet i rubriken varit annorlunda, exempelvis "Reepalu gläds över Malmös stämpel (som en fotbollsstad)".

Efter rubriken inleds artikeln med en fråga från journalisten:

Journalist: "*Hur känns det när Malmö beskrivs som lilla Chicago?*"

Reepalu: "*Jag är självklart väldigt bekymrad över det. Att få ett sådant epitet över sig är ju fruktansvärt egentligen. Samtidigt så är jag lite bekymrad över att man tappar det här med att alla större städer har bekymmer på det här sättet. Stockholm är en mycket farligare stad än Malmö. Stockholm har fler mord per tusen invånare än vad Malmö har.*" (Dagens Nyheter 13 februari 2012)

Vid frågan om hur det "känns att Malmö har beskrivits som lilla Chicago?" använder sig journalisten av modalitet som är ett grammatiskt element vid ställandet av frågan. Genom att ställa frågan på det sättet uttrycker journalisten sig på ett sätt som om det vore en sanning (Winther Jørgensen & Phillips, 2000, s. 88). Journalisten ställer sig objektiv till frågan och syftar på att det *är* så snarare än att det *kan* vara så. Att journalisten vid frågan använder "när" tyder på att det tidigare hänt och händer att Malmö beskrivs som "*lilla Chicago*". Det framgår inte vem eller vilka som har beskrivit Malmö som "*lilla Chicago*", eller hur och i vilket sammanhang det har skett.

Journalisten använder sig av liknelse och metafor vid användningen av "lilla Chicago" (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 87). Utifrån våra preferenser torde det betyda att journalisten gör en liknelse med Malmö och Chicago som under 1920-talet var ökänd som en stad fylld av brottslighet, med en mängd strider mellan olika gangsterligor. Detta jämför då journalisten med Malmö som en mindre version av genom att använda ordet "lilla". Att Malmö skulle vara "lilla Chicago" går att analysera på flera sätt, det kan vara så att Chicago till ytan/befolkningen är större än Malmö och att Malmö i den bemärkelsen är mindre och kan likna ett litet Chicago. En annan tolkning är att Malmö inte har lika mycket problem bland annat med integration eller kriminalitet som dåtidens Chicago och då bara kan likna Chicago till viss del (Nationalencyklopedin 2015).

Om journalisten istället använt sig av "lilla Paris" som en beskrivning av Malmö så hade frågan fått en hel annan innebörd, antagligen till det positiva då Paris ofta är förknippat med kärlek och romans.

Då journalisten frågar om "hur känns det" så är det Reepalus subjektiva känsla och åsikt som han är ute efter. Reepalu bekräftar sedan denna beskrivning av Malmö som "lilla Chicago" genom att svara att han är bekymrad över detta. Att han är bekymrad över detta tyder på att beskrivningen om Malmö som lilla Chicago är en negativ beskrivning. Samtidigt är detta en bekräftelse på journalistens fråga om att Malmö beskrivits som lilla Chicago då Reepalu inte har några invändningar mot påståendet mer än att det förmodligen är likadant i alla större städer. Detta påstående tonar dock skribenten ner.

Att Reepalu säger "få ett sådant epitet över sig är ju fruktansvärt egentligen" är ännu en bekräftelse på att journalistens vill få fram en negation. Många tycker det är spännande och trevligt att få ett epitet på en stad men ett så negativt som att vara "lilla Chicago" är det fruktansvärt att bli förknippad med. Reepalu är bekymrad.

Ordet "farligt" används i samband med jämförelse av Stockholm och Malmö, Reepalu menar då att Stockholm enligt hans subjektiva mening är farligare. Journalisten har inte använt sig av ordet "farlig" i sin fråga utan det är något Reepalu själv markerar. Ordet farlig är värre än att dra liknelser till Chicago enligt Reepalu eftersom att Stockholm är farligare trots att Malmö har ett epitet som "lilla Chicago". Det kan tolkas som att Reepalu försöker fördunkla beskrivningen av Malmö som "lilla Chicago" genom att hävda att Stockholm är farligare än såväl Malmö som Chicago.

Reepalu redogör sedan för en jämförelse mellan Malmös och Stockholms brottslighet och använder brottet *mord* som referenspunkt. Genom att använda en typ av brott som sker i större utsträckning i Stockholm än Malmö menar han att Stockholm är minst lika farligt. Valet av brottstypen *mord* kan vara

taktiskt valt eftersom att det har det högsta nyhetsvärdet och är det ultimata brottet mot staten (Newburn 2013, s. 86). Statistiken används för att lägga över skulden på Stockholm och mena att det är Stockholm som är farligare och som bör ha rollen som *“lilla Chicago”* istället för Malmö.

Nästa fråga som journalisten stället är:

Journalist: *“Varför får just Malmö den stämpeln?”*

Reepalu: *“Det måste du fråga dem som skriver om det. Varför får inte Stockholm en sådan stämpel på sig?”*

(Dagens Nyheter 13 februari 2012)

Här blir det tydligt att journalisten återigen använder sig av modalitet i frågeställningen genom att han markerar att Malmö har en stämpel och att det är en sanning. Journalisten frågar *“varför får just Malmö den stämpeln?”*. Här går det att tyda att det är journalisten som sedan tidigare har stämplat Malmö eller att han har vetskap om Malmös stämpel och inte något Reepalu för in i diskussionen. Det går också att tolka stämpel på olika sätt som nämnts tidigare i analysen kring rubriken av artikeln.

Reepalu svarar på frågan genom att uppmana journalisten att fråga dem som skriver om att Malmö har den stämpeln. Med *“dem”* torde Reepalu syfta på personer som skrivit om Malmö i den negativa bemärkelsen i antingen tidningar, som spridits vidare genom *“viskleken”* eller på Internet. Att Reepalu sedan kommer med motfrågor kan tolkas som att han inte håller med journalisten om att Malmö har eller bör ha stämpel utan snarare att det är Stockholm som borde ha detta epitet.

Journalist: *“Hur mår Malmö?”*

Reepalu: *“Malmö som stad mår bra i vissa delar och mår väldigt dåligt i andra delar. Vi mådde ju riktigt illa i alla delar för 15 år sedan, säger Ilmar Reepalu...”* (Dagens Nyheter 13 februari 2012)

Journalisten gör en liknelse till en människa genom sin fråga till Reepalu. En stad kan inte må bra, utan kan antingen vara bra eller dålig. *“Att må bra”* är en känsla som levande varelser upplever, det är svårt att applicera till ett objekt. Genom att ställa en sådan fråga förmänskligas Malmö. Reepalu svarar genom att fortsätta på temat av journalistens förmänskligande av Malmö och menar att det finns delar som mår bättre än andra delar. Ilmar Reepalu använder sedan ordet *“vi”* och gör sig själv som en del av Malmö som stad, eller som en grupp av människor. Genom att använda ordet *vi* och säga hur just *vi* mådde illa kan han syfta på både sig själv och/ eller Malmö, att han mådde dåligt i samband med att Malmö mådde dåligt. Det kan också tolkas att Reepalu är en talesperson å Malmös vägnar och att han bara förmedlar Malmös talan. Om det skulle vara fallet tyder det på att Reepalu kanske sitter i en typ av

maktposition, och att han mådde illa av att inte kunna sköta sitt arbete på rätt sätt genom att få Malmö att må bra, och inte att han kände medlidande för Malmö och därför mådde illa.

4.1.3 Besvärande bild av en farlig gangsterstad - en textanalys

Artikeln är publicerad av Kvällsposten den 26 november 2013. Nedan kommer utvalda citat och delar i artikeln följt av analys:

“Kvällsposten berättade igår om högstadieeleverna på Hjalleseskolen i Odense i Danmark som inte får besöka Malmö. Deras föräldrar hade sökt på nätet och tyckte det verkade alldeles för farligt.” (Kvällsposten 26 november 2013)

Ingressen i artikeln menar alltså att föräldrar inte godkände att deras barn får åka på skolbesök i Malmö, detta efter att föräldrarna sökt på nätet och ansett att staden verkade alldeles för farlig. Att använda orden “sökt på nätet” går att analysera på flera sätt, det ena är att det inte framgår hur föräldrarna hittat informationen kring att Malmö är en farlig stad och det andra är att det inte framgår vilka “sökord” som använts vid sökningen. Den söksida som föräldrarna hittat information på är av stor betydelse och framgår inte i artikeln. Som vi nämnt tidigare är ingen kommunikation neutral och den information som föräldrarna läst kan ha varit vinklad eller rent av felaktig.

“Men så mejlade några av danska föräldrarna skolan och uttryckte oro över resan. Orsaken var inte nätterna de fjortonåriga eleverna skulle spendera själva i ett annat land, om än bara tjugo mil hemifrån, utan resmålet i sig. De hade undersökt Malmö och gillade inte vad de hittade.” (Kvällsposten 26 november 2013)

Det framgår inte av texten ovan om det var föräldrarna själva som förklarat att orsaken inte var själva övernattningen eller om det är journalisten som dragit denna slutsats efter att föräldrarna var kritiska över själva resmålet, staden Malmö. Att det står “hittade” kan syfta på informationen på Internet, som de fann. Det framgår däremot inte om någon eller några av föräldrarna enbart sökt på Malmö på Internet och därefter bildat sin uppfattning eller om de även sedan tidigare haft en negativ bild av Malmö. Det framgår heller inte av texten om någon eller några av föräldrarna varit i Malmö och därefter skapat sig denna uppfattning.

“Vad exakt som skrämde föräldrarna framgår inte, men det finns en del att välja mellan. Mediebilderna av Malmö är mörk, långt mörkare än staden själv. Frågan är om vi riktigt insett hur mörk.” (Kvällsposten 26 november 2013)

Att använda begreppet skrämman i denna artikel torde innebära att föräldrarna själva blivit rädda för Malmö men det framgår som ovan nämnt inte vad som skrämmt dem. Journalisten använder sedan en modalitet då denne beskriver att *“mediebilden av Malmö är mörk”*, journalisten talar om mediebilden av Malmö som en sanning. Allt som skrivs om Malmö är inte mörkt, och med mörkt syftar journalisten på något negativt och dåligt.

Journalisten skriver sedan att mediebilden är *långt mörkare än staden själv*. Det tyder på att mediebilden målar upp Malmö som mer mörk än vad den egentligen är. Med det menas att Malmö ändå är mörk till viss del. Sedan uttrycker journalisten i form av en fråga, om *vi*, alltså allmänheten insett hur pass mörk bilden av Malmö egentligen är. Detta är den faktiska *mörka* bilden av Malmö journalisten syftar på och inte mediebilden av Malmös mörkhet.

Journalisten gör sig som en talesman för de mörka Malmö, hans subjektiva åsikt lyser rakt igenom artikeln vilket inte är förenligt med god journalistisk sed. Neutralitet är viktigt och journalistens egen uppfattning ska inte lysa igenom om personen inte är ledarskribent. Att journalisten menar att *”det finns en del att välja mellan”* tyder på att det finns en del negativt skrivet om Malmö som kan skrämman upp föräldrarna. Det tyder även på att det antingen har rapporterats kring mycket kriminalitet eller att journalisten själv har en negativ bild av Malmö och anser att det finns mycket problem i staden. Journalisten anser då att det är medias framställning av Malmö som orsakat föräldrarnas rädsla.

Journalisten fortsätter sedan med en förklaring av Odense:

“Odense är en ganska stor stad, med danska och svenska mått mätt. Det är Danmarks tredje största och största ort, tillika huvudort, på ön Fyn. Cirka 170 000 människor bor där. Det är ingen avskild lantlig idyll, och staden dras med sitt eget lass av våld och gängkriminalitet.” (Kvällsposten 26 november 2013)

Journalisten beskriver Odense som en stor stad men använder också uttrycket *“ingen lantlig avskild idyll”* vilket kan tolkas som att Odense inte är en dynamisk och stillsam plats. Det framgår inte om det är journalistens egna ord eller om det är någon annan som beskrivit platsen på detta sätt. Journalisten gör en jämförelse mellan Odense och Malmö genom att skriva att *“Staden dras med sitt eget lass av våld och gängkriminalitet”* och vill poängtera att Odense kanske inte är en *“mindre farlig”* plats än Malmö. Att staden dras med sin egen last kan tolkas som att staden precis som Malmö har sin del av gängkriminalitet. Här inger journalisten en bild av att det förekommer en del gängkriminalitet i Malmö,

men inte heller här framkommer det vem som beskrivit staden på detta sätt. Förmodligen är det journalisten som har skrivit det, men som tagit del av den informationen från en annan källa. Journalisten kan precis som föräldrarna gjort en sökning på nätet och bildat sin bild av Odense som han sedan framfört i artikeln.

“Klart är att det på allvar är dags att ta itu med bilden av Malmö, och de problemen som ligger bakom. Det här kan inte, får inte, ska inte vara en stad dit människor inte vågar komma - oavsett varifrån de kommer och vilka de är.” (Kvällsposten 26 november 2013)

Utdraget ovan torde vara journalistens egna utlåtande som menar att det är dags att ta tag i problemet med att Malmö målats upp negativt. *“Problemen som ligger bakom”* bör således innebära de orsaker som nyanserat Malmös negativa bild. Sedan poängterar journalisten att *“oavsett varifrån de kommer och vilka de är”* det vill säga kön och etnicitet och andra faktorer som kännetecknar vem du är som person, ska Malmö inte vara en stad som människor avstår ifrån att besöka på grund av den negativa bild som målats upp av staden.

“På ostraskolanelever.se gick det att följa planeringen inför besöket. Nu kan man under rubriken "Från Malmö till Odense - mötet som aldrig blev av" läsa elevernas egna tankar om den inställda resan, om fördomar, rasism och kriminalitet. Gör det. Fjortonåringarna på skolan tycks bra mycket klokare än många vuxna.”
(Kvällsposten 26 november 2013)

Journalisten skriver att läsaren nu på Malmöskolans webbsida kan läsa om elevernas tankar ”*mötet som aldrig blev av*”. Att eleverna under rubriken *“Från Malmö till Odense - mötet som aldrig blev av”* har skrivit sina egna tankar om fördomar, rasism och kriminalitet, dessa tankar går att tolka som att eleverna syftar på att de är orsaksförklaringar till varför mötet inte genomfördes. Då det inte framgår att föräldrarna valde att skicka iväg sina barn på grund av fördomar, rasism och/eller rädsla för kriminalitet går det inte att säkerställa att det är fördomar som legat till grund för föräldrarnas val, då det av artikeln framgår att föräldrarnas kunskap om Malmö var baserad på en webbsökning. Däremot skulle deras uppfattning kunnat ha bildats av andra fördomar, i form av artiklar, eller vinklade främlingsfientliga sidor. Medias bild av Malmö är kanske den enda informationskällan föräldrarna har om staden och därför blir medias framställning av Malmö också föräldrarnas sanning om staden.

Däremot framgår det inte tidigare i artikeln att föräldrarna på något sätt ställt in resan på grund av rasism. Om elevernas egna tankar och förklaringar till föräldrarnas val att ställa in resan grundat sig i

rasism, fördomar eller kriminalitet är det enbart elevernas hypoteser och behöver inte vara sanna orsaksförklaringar utan tankarna kan också vara deras uppfattning, deras verklighetsbild av Malmö.

Journalisten avslutar sedan artikeln med att *“Fjortonåringarna på skolan tycks bra mycket klokare än många vuxna.”*. Det går inte att tyda om det är journalistens egen åsikt, om det är redaktionens åsikt eller om det är någon person förknippad med skolan som tycker det. Med vuxna syftar journalisten kanske på de vuxna i Danmark, men också vuxna generellt. Detta kan alltså vara journalistens subjektiva mening.

4.1.4 Bidrar till schablonbild av Malmö - en textanalys

Artikeln är skriven av Anna Ångström och är publicerad av Svenska Dagbladet den 25 april 2012.

Av titeln att tyda torde artikeln handla om att det finns någonting som hjälper till vid skapandet av en “Schablonbild” av Malmö. Schablon innebär någon form av mall och att journalisten använt sig av detta begrepp gör det svårt att tolka om bidragandet är i positiv eller negativ bemärkelse. Det som framgår är att någon form av åsikt eller upplevelse bidrar till att skapa en bild av Malmö.

“I tisdags visade SVT första avsnittet av den nya dokumentärserien Malmöpolisen. Debatten har redan tagit fart. Sydsvenskans kulturchef Rakel Chukri anser att SVT visar upp en våldsfantasi...” (Svenska Dagbladet 25 april 2012)

Ingressen inleds med att SVT (Sveriges Television) har gjort en dokumentärserie om Malmöpolisen. Det framgår inte om det är Sydsvenskans kulturchef Rakel Chukri som med egna ord uttryckt begreppet *“våldsfantasi”* eller om det är journalisten som myntat begreppet utifrån Rakels beskrivning av SVT:s dokumentärserie. Uttrycket *“våldsfantasi”* tyder på att SVT förmedlat en bild av Malmös våld som taget ur deras fantasi och är påhittad, och/eller skulle det kunna vara så att SVT visar upp våldet på ett vinklat sätt och att bilden är överdramatiserad? Rakel Chukri menar då att bilden av det *“extrema”* våldet i Malmö inte existerar, utan snarare finns i vår fantasi, att SVT på så sätt gett en förvanskad fantasibild av Malmö.

Journalisten fortsätter sedan med:

“Bilden av Malmö som en våldsam stad där de flesta känner sig otrygga på gatorna bekräftas av SVT:s serie Malmöpolisen. Det menar Sydsvenskans kulturchef Rakel Chukri som efter att ha sett två av seriens sex avsnitt i

förväg skrev en mycket kritisk krönika med rubriken "Detta är inte Malmö". Hon hävdar att serien, som följer Malmöbor och Malmöpolisens under några månader, skildrar staden som ett inferno." (Svenska Dagbladet 25 april 2012)

Rakel Chuckri menar att SVT:s serie bekräftar människors fördomar om "*Malmö som en våldsam stad där de flesta känner sig otrygga på gatorna*" snarare än dementerar den stämpel som Malmö fått. Detta är Chukris subjektiva åsikt och använder således en modalitet för att förklara att det är de flestas sanning att SVT bekräftar den felaktiga bilden av Malmö så till vida att journalisten citerat henne och inte tolkat det hon sagt. Staden skildras som ett "*inferno*" vilket går att tolka som att staden är en dålig och hemskt plats vilket Chuckri då menar är osanning. Chuckri refererar till hennes krönika med titeln "*Detta är inte Malmö*" som kan tolkas som ett svar på tal till SVT:s skildring av Malmö som en våldsam stad.

Nedan följer ett citat från Chuckri:

"Man fokuserar på ett område i staden som heter Seved och som är väldigt extremt men som i serien inte sätts i något sammanhang. Det bekräftar bilden av Malmö som Chicago." (Svenska Dagbladet 25 april 2012)

Här menar Chuckri att SVT generaliserat Seved med resten av Malmö som hon anser vara extrem. SVT har använt en före detta stadsdel, Seved där det finns mycket kriminalitet för att skildra hela Malmö stad och därmed bekräftat bilden att Malmö skulle vara en våldsam stad. Hon bekräftar att Seved är en av de mest problem- och brottsdrabbade områdena i Malmö. Därmed drar hon en parallell mellan Seved och Chicago och menar att det går att skildra stadsdelen Seved som Chicago men däremot inte hela Malmö som stad. Än en gång refereras det till Chicago och syftar på den problematik och kriminalitet som Chicago varit känd för att ha. Däremot har inte Chuckri som andra personer i andra artiklar använt sig av uttrycket "lilla Chicago", vilket kan bero på att hon anser att Seved skulle kunna upplevas ha problematik och kriminalitet i samma utsträckning som Chicago, och inte i en mindre skala vad det gäller ytan eller frekvensen av problematiken.

"SVT:s projektledare Patrick Bratt menar att seriens syfte är att skildra polisens värld och att resultatet hade blivit detsamma oavsett om det hade varit i Malmö, Göteborg eller Stockholm. Han framhåller också att helheten blir ljusare i senare avsnitt.

– Vi litar på att tittarna kan dra egna slutsatser." (Svenska Dagbladet 25 april 2012)

Patrick Bratt menar att de inte skildrar Malmös verklighet som stad, utan polisens verklighet och vardagliga verksamhet. Sedan neutraliserar han kritiken om att Malmö har målats upp som en våldsam stad genom att jämföra staden med Stockholm och Göteborg, och på så sätt mena att det hade blivit samma resultat oavsett storstad. Genom att säga att helheten blir ljusare i senare avsnitt menar han att det kommer komma positiva inslag efter dessa mer negativa.

Sedan citeras Patrick Bratt, där det framgår att ”vi”, som han då syftar på SVT eller personerna bakom programmet säger detta. Det skulle kunna vara hans personliga åsikt, men han uttrycker sig i form av “vi litar på att tittarna kan dra egna slutsatser” och på så sätt menar att han inte är ensam om denna åsikt. Sedan poängterar han att det är upp till tittarna att dra rätt slutsats utifrån det som förmedlats.

4.1.5 Bilden av Malmö behöver kompletteras - en textanalys

Denna artikel är publicerad i Sydsvenskan av chefredaktören Daniel Sandström och publicerades den 24 mars 2012 (Sydsvenskan 2012).

Den inledande rubriken tyder på att det saknas någonting i bilden av Malmö och att den måste kompletteras. Att något behöver kompletteras betyder oftast att det inte är helt färdigt eller att något måste läggas till i ett ifyllande syfte, att informationen blir mer rätt och komplett. Detta behöver dock inte vara att bilden innan kompletteringen var negativ, men att det innan kompletteringen inte kan ge helhetssynen på bilden av Malmö. Bilden var däremot inte tillräcklig.

”I Sydsvenskans arkiv finns hela Malmös moderna historia beskriven. Det är en dynamisk, brokig, bångstyrig och kaxig stad, landets tredje största och regionens huvudort.” (Sydsvenskan 24 mars 2012)

Här skriver Daniel Sandström att hela Malmös moderna historia finns med i Sydsvenskans arkiv. Detta tyder på att Sydsvenskan skriver mycket om Malmö om hela Malmös moderna historia beskrivs. Det framgår dock inte när Malmös moderna historia påbörjades, men eftersom att ordet *arkiv* används så kan det tolkas att det går en längre period tillbaka. Malmö beskrivs sedan först med orden *dynamisk* och *brokig*. Synonymer till dynamisk är rörlig, aktiv och energisk. Detta kan av människor som föredrar mer lugna och stillsamma städer inte uppfattas som någonting positivt, men för att vara ett lands tredje största stad så är detta en positiv egenskap. En storstad som är orörlig och stillsam är en mindre bra egenskap, eftersom att det är mer vanligt att småorter och mindre städer är det. Sedan används ordet *brokig* som betyder färggrann och mångskiftande. Detta är förmodligen inte en

beskrivning på utseendet av arkitekturen, utan snarare att det är mångkulturellt med en mångfald av nationaliteter, som Malmö är känd för.

I samma mening beskrivs Malmö med två andra ord som har en mer negativ klang. Att någon är bångstyrig innebär att personen är bråkig och svårhanterlig. Detta är inte en bra egenskap, som i detta fall har använts för att beskriva Malmö.

Sista ordet Daniel Sandström använder sig av som en beskrivning av Malmö kan både vara en bra och dålig egenskap, men används vanligtvis i negativ bemärkelse. Om ordet *kaxig* ska ha en positiv attribut används det mer i vardagligt tal som någon form av driftig. I detta fall kommer ordet efter *bångstyrig* som kan tyda på att det finns ett samband mellan dessa två ord. Ordet används därmed i negativ bemärkelse, mer åt "mallig och stöddig" hållet än att det skulle vara en positiv egenskap. Dessa två ord kan syfta på brottsligheten och kriminalitet som har förekommit i Malmö.

"Men hur brokigt och komplext Malmö än är så har två helt skilda berättelser dominerat under en längre tid: det är berättelsen om den framgångsrika förvandlingen från grå industristad till hipp kunskapsstad som ofta krockar med berättelsen om en stad i social kris – "gangsterstaden"." (Sydsvenskan 24 mars 2012)

Här använder sig skribenten av ordet brokigt än en gång i positiv bemärkelse, och använder sig av ordet komplex. Malmös har beskrivits som en komplex stad tidigare, som vi kan se i krönikan under rubriken 4.1.1. Med detta menas det som vi tidigare nämnt att det är komplicerat att förklara hur Malmö ser ut. Författaren lägger sedan fram och jämför de två olika berättelserna om Malmö, den positiva och negativa. Den positiva berättelsen beskriver om Malmös utveckling, hur den gått från en grå industristad till en mer hipp kunskapsstad. Ordet grå är förutom färgen grå även en beskrivning på något som är negativt såsom dystert eller gammalt. Ordet hipp används istället för häftig, cool eller modern och är en beskrivning på kunskapsstaden som då är hipp. Att använda ordet *kunskapsstad* är ett sätt att förmedla att Malmö är en modern och cool stad med kunskap.

Efter detta kommer historien som krockar med de positiva berättelserna om Malmö, att Malmö lider av en social kris och är en gangsterstad. Malmö är alltså enligt Daniel i en svår situation där berättelser om Malmö som en "gangsterstad" präglar den. Detta är skrivet med modalitet genom att skribenten inte förtydligar att det är han själv som anser det, utan menar snarare att Malmö är det och att dessa berättelser förklarar Malmö som så. Att dra liknelsen mellan Malmö och en "gangsterstad" kan lätt förknippas med amerikanska dramatiseringar av gangsterfilmer såsom "Gudfadern" och "Scarface". Vi

säger dock inte att det är Sydsvenskan, eller skribenten som anser att Malmö är en gangsterstad, eller myntat liknelsen. Det framförs däremot i tidningen, vilket kan leda till att det uppfattas som det, framförallt om läsaren av artikeln tidigare haft en negativ bild av Malmö.

“Bilderna av Malmö måste kompletteras, tycker vi, så att vi mer kan tala om bilderna av Malmö. Malmö är ingen småstad där alla känner alla, det är en stad med många verkligheter, många öden, en del ljusa och hoppfulla, andra mer tyngda. Det är inte alltid som dessa världar möts, men det är tidningens uppgift att visa att de många verkligheterna ytterst är en del av samma verklighet, samma stad, hur tudelad den än kan tyckas vara.”

(Sydsvenskan 24 mars 2012)

Här skriver Daniel Sandström återigen det som står i rubriken om att bilden av Malmö måste kompletteras. Efter de orden skriver han “tycker vi”, då torde han syfta på redaktionen. Medan det andra ”vi” talar för att det är samhället, eller vi som individer han syftar på.

Att “Malmö är en stad med många verkligheter, många öden, en del ljusa och hoppfulla, andra mer tyngda” är inget unikt för just staden Malmö, utan något som innefattar alla städer. Detta leder till att argumentet inte får samma kraft eftersom detta skulle kunna vara en beskrivning för vilken stad som helst ifall ordet “Malmö” skulle tas bort. Exempel på argument som chefredaktören istället hade kunnat använda sig av är det positiva som gör Malmö till en unik stad i Sverige; att den är mångkulturell, har en mångfald, en centrerad stad, och har en innovativ arkitektur.

Chefredaktören poängterar att det är tidningens uppgift att redovisa både det negativa och positiva sidorna av en stad. Men då vi alla är individer med olika preferenser och olika bakgrund, tolkar vi all kommunikation på olika sätt. En persons sanning behöver nödvändigtvis inte vara en annan persons sanning.

Samtidigt framhäver Strömbäck (2009) att det inte är den sanna verkligheten som allmänheten får ta del av i det som publiceras i tidningen utan endast den bild av verkligheten som medieaktörerna väljer att förmedla. Detta blir problematiskt då media i vissa fall är den enda källan till verklighet som en del individer har, i vissa fall blir medias bild av verkligheten en sanning (Strömbäck 2009, s. 138).

4.1.6 Den diskursiva praktiken, en analys

Den diskursiva praktiken binder ihop texten och den sociala praktiken. Den diskursiva praktiken handlar bland annat om produktion och konsumtion av texterna. Produktionen sker av medieaktörerna och konsumtionen sker av läsaren, alltså allmänheten.

Det är olika skapare och redaktioner bakom texterna vilket gör att texterna skiljer sig åt. De olika aktörerna skiljer sig mellan dags- eller kvällstidningar och olika politiska ståndpunkter. Som vi nämnt kommer vi inte att behandla de olika politiska ståndpunkter de olika medieaktörerna innehar. Däremot har de olika medieaktörerna olika konsumenter beroende på vilken plats tidningen avser att täcka och vilken målgrupp som avses. Självklart finns det möjlighet att läsa alla de olika tidningar oavsett var i landet du bor, men det är vanligare att personer läser det som främst är avsett för den staden eller området personen bor i.

“Viskleken skapar bilden av Malmö” (Sandahl 2014) som är publicerad av Aftonbladet som täcker hela Sverige. Detta är en krönika vilket vanligtvis inte står på första sidan, som många lägger störst fokus på. Däremot når den ut till läsarna av Aftonbladet runt om i Sverige. Aftonbladet och Svenska dagbladet ägs av den norska koncernen Schibsted (Nationalencyklopedin 2015).

“Bekymrad över Malmös stämpel” (Cleris 2012) är publicerad av Dagens Nyheter, en dagstidning som främst har Stockholm som målgrupp men täcker även in andra delar av Sverige. Dagstidningar innehåller allmänna nyheter om händelser runt om i Sverige och världen. Dagens Nyheter, Expressen och Sydsvenskan är dotterbolag till Bonniers Förlag, men det är viktigt att poängtera att de har olika politiska ståndpunkter och målgrupper (Nationalencyklopedin 2015).

“Besvärande bild av en farlig gangsterstad” (Expressen 2013) är publicerad av Kvällsposten som är en kvällstidning. Kvällsposten är en del av Expressen men målgruppen är människor som bor i södra delen av Sverige. Kvällstidningar tenderar att fokusera på sensationella händelser runt om i Sverige och världen (Nationalencyklopedin 2015).

“Bidrar till schablonbild av Malmö” (Ångström 2012) är publicerad av Svenska Dagbladet och har Stockholm som främsta målgrupp men täcker också resten av Sverige och världen.

“Bilderna av Malmö behöver kompletteras” (Sandström 2012) är publicerad av Sydsvenskan, har målgruppen i Skåne och skriver mest om städerna i Skåne. Att artikel är skriven av chefredaktören på Sydsvenskan, kan tolkas som att artikeln inte genomgått lika många led av granskning innan publicering som artiklar skrivna av en anställd journalist. Eftersom texten är publicerad av Sydsvenskan riktar den sig till allmänheten i Skåne och det kanske avser att förbättra bilden av Malmö.

Genom de olika medieaktörernas trovärdighet och som allmänheten själva bildar eller som förs vidare genom kommunikation mellan människor påverkar det graden av tilliten till medieaktörerna och de diskursiva praktikerna. Beroende på personer som intervjuats och innehållet i texterna kan de också ge olika grader av tillförlitlighet beroende på konsumentens relation till informanten och ämnet.

4.1.7 Den sociala praktiken, en analys

Den sociala praktiken handlar om relationen mellan text och den diskursiva praktiken. Språk och text är båda en social konstruktion och ingen av dessa kan återspegla verkligheten. Samhällsfenomen som kriminalitet går att analysera utifrån ett diskursivt perspektiv. Men så fort den analyseras har en verklighet skapats (Börjesson & Palmblad 2007, ss. 10-12).

Vår verklighet av världen skapas genom sociala processer som “viskleken har skapat bilden av Malmö” (Sandahl 2014) tyder på (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 12). Krönikören menar då att bilden av Malmö har skapats ur sociala processer genom språket. En krönika kan dock ha propagandistisk funktion, vilket kan innebära att detta skrivits i syfte att förmedla en bild eller budskap som skapar en verklighet. Det kan vara så att Aftonbladet står bakom budskapet men det behöver nödvändigtvis inte vara så att de gör det. (Nationalencyklopedin 2015). En förklaring till detta kan vara att fler personer väljer Aftonbladet som nyhetskälla då de får en mer positiv syn på medieaktören då de framställer Malmö som en bra stad. Detta kan i sin tur generera fler lösnummersförsäljningar och ekonomisk vinning för Aftonbladet.

Skribenten (Sandahl 2014) uppvisar en kunskap om Malmö, han vet uppkomsten av den negativa bilden av Malmö, då han påpekar att viskleken ligger till grund för den negativa bilden av Malmö. Han menar att det är en sanning vilket påvisar att han har belegg för det han argumenterar för, att Malmö är en komplex stad.

I artikeln “Reepalu bekymrad över Malmös stämpel” (Cleris 2012) publicerad av Dagens Nyheter, intervjuas en politiker om Malmös stämpel. Reepalu som är en politiker insatt i Malmös frågor, håller med om öknamnet “lilla Chicago” som används vid beskrivning av Malmö. Reepalus auktoritet kan få allmänheten, eller de personer som finner honom tillförlitlig, att finna mer tilltro till det som skrivs i artikeln än om någon annan uttalat sig. Ett utlåtande från en politiker bosatt i Malmö kan genom sin auktoritet få människor att förlita sig på hans bild av verklighet snarare än sin egen verklighet. Detta kan vara en faktor som spelar in vid valet av informant eftersom artikel kan få ett större allmänt intresse om en högt uppsatt politiker uttalar sig. Reepalu visar på kunskap i artikeln, han refererar till exempelvis statistik som säger att Stockholm har fler mord per tusen invånare än Malmö. Att Reepalu använder sig av brottet mord som enligt Newburn (2013) anses vara något som media vill skriva om eftersom det är det ultimata brottet mot staten samtidigt som det är ett sensationellt brott att skriva om gör så att artikeln kan anses vara mer intressant (Newburn 2013, s. 86).

Valet av rubriken “Besvärande bild av en farlig gangsterstad” (Expressen 2013) kan ha grundat sig i det ekonomiska intresset. Att ha “en farlig gangsterstad” i rubriken och att artikeln handlar om en plats i Sverige kan göra att artikeln i sig väcker ett allmänt intresse då våld attraherar människor och de kan därför finna ett intresse i att läsa denna artikel.

I artikeln “Bidrar till schablonbild av Malmö” (Ångström 2012) kanske det kan vara så att det är SVT och Malmöpolisens verklighet av Malmö som återspeglas i programmet, som inte går ihop med Rakels verklighet. Malmöpolisen har visat upp sin vardag och vi antar att det är många timmar som spenderats på att filma polisens alla uppdrag och händelser. Att sedan skapa en intressant serie som människor vill titta på, gör att SVT någonstans under klippningsprocessen måste göra ett urval om vad som ska sändas på TV och inte. Gemene man vill se serier som innefattar våld och brott men att se polisen avhysa någon från en plats, eller ta in någon för LOB (Lagen om omhändertagande av berusade personer) torde inte vara lika intressant. Att se polisen under exempelvis en biljakt, eller när de åker en runda genom Seved som har ett rykte om sig att vara en stadsdel med mycket kriminalitet och utanförskap anses vara mer intressant.

SVT:s projektledare Patrik Bratt uttalande om att tittarna kan dra egna slutsatser utifrån deras skildring av Malmö (Ångström 2012) blir problematiskt. SVT är ett public-service företag vilket innebär att de jobbar för statsmakterna och därför inte har samma vinstintresse eller ekonomiska intressen (Nationalencyklopedin 2015). De har däremot ett starkt inflytande på sina tittare vilket gör att SVT:s sanning om Malmö också kan bli tittarens sanning om det är den enda källan till information som

tittaren har. Samtidigt som de själva är tillförlitliga använder de en annan auktoritet och institution, i detta fall polisen i Malmö, som inger trovärdighet i skildringen av Malmö. Det är viktigt att ha i åtanke att material innan publicering genomgår flera steg av urval och redigering. Det kan finnas bakomliggande faktorer till att SVT valt att följa just polisen i Malmö och inte någon annanstans. Det kan vara så att de genom sin makt vill förmedla ett budskap, att lyfta problemet gällande situationen i Malmö upp till samhällsnivå för att belysa problemen.

Artikeln "Bilderna av Malmö behöver kompletteras" (Sandström 2012) kan ha publicerats just för att Malmö har haft dåligt rykte. Det är viktigt att tillägga att denna artikel publicerades 2012, och att den rådande situationen inte bör se ut så här i dagsläget. Vid analys av den sociala praktiken kan en orsak till att artikeln publicerades just då varit klagomål från allmänheten i Skåne, men främst Malmö, om att bilden av Malmö som media beskriver blir värre och värre. Sydsvenskan kan ha hamnat i blåsväder och känt behov av att gottgöra dess läsare genom att skriva mer positivt om Malmö, och därmed förklara valet av titel.

Denna artikel skulle dock haft större inverkan om den skrevs i en mer rikstäckande tidning som SvD eller DN, då termer som "lilla Chicago" och "farlig stad" används i dessa. I en rikstäckande tidning hade artikeln kunnat nå ut till en större allmänhet och den dåliga bilden av Malmö hade spritts i hela Sverige och inte bara i Skåne. Men som ovan nämnts så kan det ha varit ett svar på kritik från invånarna i Malmö då det är en större sannolikhet att invånarna i en stad som blir svartmålad påverkas av skrivierna än medborgarna boende i andra städer. Invånarna i en annan stad blir nog påverkade på så sätt att de får en rädsla eller en negativ syn på staden, men tar inte illa upp på samma sätt som invånarna i Malmö. Detta kan som sagt ha varit ett svar på kritik för att på något sätt "kompensera" befolkningen som i sin tur kan leda till en större tilltro till tidningen som i slutändan leder till fler läsare och ekonomisk vinning för tidningen. Att artikeln skrevs av tidningens chefredaktör ger mer trovärdighet än om den skrivits av en vanlig journalist för företaget.

Utifrån Foucaults maktteori går det att analysera medias auktoritet. Eftersom utvalda medieaktörer i studien tillhör Sveriges största nyhetskällor införlivar de auktoritet och kan därför välja vad de vill lyfta upp, vinkla och hur de vill framställa olika verkligheter av samhällsfenomen. Urvalet för vad som ska bli en nyhet måste beakta allmänintresset (Newburn 2013, s. 331).

Medias maktutövning kan således vara att de skapar sanningar om verkligheten eller händelser som allmänheten väljer att tro på (Strömbäck 2009, s. 138). Genom kunskapen om medias påverkan på allmänheten använder media sin makt. Men detta behöver enligt oss inte vara en allmän kunskap, eller något personerna på redaktionen är medvetna om (Newburn 2013, s. 332). Medias makt är inget som uppstått av kunskapen om medias skapande av verkligheter eller "sanningarna" de kan förmedla för allmänheten, utan införlivats genom tid och rum.

Ett annat ord för media är den tredje statsmakten, där de andra två statsmakterna är staten och regeringen. Den tredje statsmakten granskar också de andra två statsmakterna (Sveriges riksdag 2015). Att media fått en sådan etikett tyder på att de kan utöva makt vid sidan om regeringen och staten. Medias maktutövning över befolkningen ser annorlunda ut, men den är inte mindre inflytelserik för det.

Det är inte en specifik person inom de olika medieaktörerna som innehar makt, varken journalisten som skriver artikeln, redaktören och/eller chefredaktören som godkänner texten före publicering. Detta är alltså ingen hierarkisk makt som går från led uppifrån och ner. Makten kan inte utövas om det inte kommer inflöde från folket/underifrån. Media skulle inte ha sin makt utan ett visst osynligt erkännande från samhället (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 20; s. 45).

Det är allmänheten och samhället som ger makten åt media, och tillåter dess utövning, vare sig de är medvetna om det eller inte. Utövandet av makt är inget aktivt val, utan uppstår i takt med medias kunskap om bland annat allmänintresset av nyheter. Problem som kan uppstå ur mediemaktutövningen är bland annat att de kan orsaka moralpanik, exempelvis genom att upprepande gånger rapportera om händelser på en plats som om det vore extraordinära (Jewkes 2011, s. 77). Denna typ av rapportering kan få allmänheten att reagera bortom rimlig proportion genom att bli upprörda, att känna oro och panik (Macionis & Plummer 2011, s. 776).

4.2 Analys och bearbetning av brottsstatistik

Följande är det genererade resultaten efter vårt utsorterande av artiklar med sökord “brott Malmö” och “brott Stockholm” från mediearkivet Retriever. De redovisade procentsatserna är beräknade utifrån statistiken som redogörs i detta kapitel.

ÅR	Stad	Antal artiklar
2010	Malmö	692
2010	Stockholm	961
2014	Malmö	324
2014	Stockholm	752

Tabell 1. Båda städerna har minskat i antal nyheter genererade från Retriever med våra förvalda sökord år 2014 i jämförelse med 2010.

Av det sammanlagda antalet skrivna artiklar om “brott Stockholm” och “brott Malmö” år 2010 handlar 42 % av alla artiklarna om brott i Malmö och 58 % av artiklarna handlar om brott i Stockholm. Här ser vi att det är 269 stycken fler artiklar om “brott Stockholm” än “brott Malmö” vilket är ganska lite med utslag på 365 dagar. I genomsnitt blir det ett snitt på mindre än en artikel mer per dag om brott i Stockholm än i Malmö.

Av det sammanlagda antalet skrivna artiklar om “brott Stockholm” och “brott Malmö” år 2014, handlar 30 % av artiklarna om brott i Malmö och 70 % av artiklarna handlar om brott i Stockholm. Antalet artiklar om brottsrapporteringen år 2014 i de båda städerna har minskat sedan 2010, vilket kan bero på flertalet faktorer som vi kommer redogöra för längre ner under kapitel 5.1. Däremot är brottsrapporteringen om Stockholm betydligt högre år 2014 jämfört med Malmö samma år.

Följande är resultat från Brottsförebyggande rådets (2015) statistik över totalt anmäla brott:

ÅR	Stad	Antal anmälda brott
2010	Malmö	61 350
2010	Stockholm	176 328
2014	Malmö	59 336
2014	Stockholm	209 173

Tabell 2. Malmös antal anmälda brott har sjunkit, medan Stockholms har ökat från år 2010 till år 2014.

År 2010 anmäldes ungefär 3 gånger mer brott i Stockholm än i Malmö men ändå skiljer sig inte brottsrapporteringen avsevärt. Det är viktigt att ha i beaktning att Stockholm är staden med störst antal befolkning i Sverige (911 989 i en räkning av SCB år 2014, jämfört med Malmö på 318 107). Stockholm har ungefär tre gånger mer anmälda brott jämfört med Malmö. Av den sammanlagda summan av antal anmälda brott i Malmö och Stockholm år 2010, har 26 % av anmälda brott skett i Malmö och 74 % av de anmälda brotten har skett i Stockholm av det sammanlagda samtliga antalet anmälda brott i Malmö och Stockholm år 2010.

År 2014 anmäldes ungefär 3.5 gånger mer brott i Stockholm än i Malmö. Av den sammanlagda summan av antal anmälda brott i Malmö och Stockholm å 2014, har 22 % av de anmälda brotten skett i Malmö, och 78 % av de anmälda brotten är i Stockholm.

Det totala antalet anmälda brott skiljer sig väldigt mycket i Malmö och Stockholm detta år. Medan brottsligheten har gått upp i Stockholm, har den gått ner i Malmö. Jämförs dessa två städers totala antal anmälda brott med antalet artiklar som skrivits stämmer den procentuella fördelningen ganska väl för år 2014. Däremot stämmer den mindre bra med år 2010 då 42 % av den totala brottsrapporteringen handlade om "brott Malmö" trots att Malmö bara står för 26 % av Stockholms och Malmös totala anmälda brott för år 2010.

Av Malmös totala anmälda brott år 2010 står media för en brottsrapportering på 1.1 % av summan av artiklarna "brott Malmö" jämför med de totala antal anmälda brott i Malmö år 2010. Av Stockholms totala anmälda brott år 2010 står media för en brottsrapportering på 0.5 % av summan av artiklarna "brott Stockholm".

Av Stockholms totala anmälda brott år 2014 står media för en brottsrapportering på 0.35 % av summan av artiklarna “brott Stockholm” jämför med de totala antal anmälda brott i Stockholm år 2014. Av Malmös totala anmälda brott år 2014 står media för en brottsrapportering på 0.54 % av den summan av artiklarna “brott Malmö” jämfört med det totala antal anmälda brott i Malmö år 2014.

Malmös antal anmälda brott har minskat från år 2010 till år 2014 (från 61 350, år 2010 till 59 336, år 2014) och Stockholms antal anmälda brott har ökat från år 2010 till år 2014 (från 176 328, år 2010 till 209 173, år 2014). Både artiklar om “brott Malmö” och “brott Stockholm” har minskat i antal från år 2010 till år 2014. Även fast anmälda brott i Malmö har minskat mellan 2010 till 2014 och artiklar om “brott Malmö” har minskat visar den sammanlagda brottsrapporteringen av “brott Malmö” och “brott Stockholm” att media skriver 0.2 procent mer artiklar om “brott Malmö” än “brott Stockholm” år 2014. Följande är resultat från Brottsförebyggande rådets (2015) statistik över anmälda brott per 100 000 invånare:

ÅR	Stad	Antal anmälda brott per 100 000 invånare
2010	Malmö	20 696
2010	Stockholm	21 035
2014	Malmö	18 813
2014	Stockholm	23 117

Tabell 3. Antal anmälda brott per 100 000 i Malmö kommun och Stockholm kommun år 2010 och 2014.

För att kunna jämföra Malmös antal anmälda brott med Stockholms antal anmälda brott på ett korrekt sätt krävs det att vi jämför antal anmälda brott per 100 000 invånare. Av summan av antal anmälda brott år 2010 har 49,6% av de anmälda brotten per 100 000 invånare skett i Malmö och 50,4% det sammanlagda antalet anmälda brott i Stockholm per 100 000 invånare år 2010. Av summan antal anmälda brott år 2014 har 45 % de anmälda brotten per 100 000 invånare skett i Malmö och 55 % av de anmälda brotten per 100 000 invånare skett i Stockholm år 2014.

Antal anmälda brott per 100 000 invånare påverkar inte medias brottsrapportering då media inte tar hänsyn till anmälningar per 100 000 invånare och gör en kalkylering vid rapporteringen för att återge

en balanserad nivå av brottsligheten i varje stad. Det går därför inte att dra någon vidare parallell mellan antal skrivna artiklar om "brott Malmö" och "brott Stockholm" och antal anmälda brott per 100 000 invånare.

5. Diskussion och slutsats

Huvudsyftet med studien var att undersöka, analysera och beskriva huruvida Malmö anses som en farlig stad med hög brottslighet genom medias framställning av staden. Delsyftet omfattade brottsstatistikens jämförelse mellan Malmö stad och Stockholm stad under året 2010 samt året 2014 och antalet artiklar som skrevs om varje stad. Utifrån Faircloughs tredimensionella teori sökte vi svar på hur medias skildring av brottsligheten i Malmö kan tolkas. Vi sökte också svar på om medias brottsrapportering om Malmö och Stockholm skiljer sig jämförelse med brottsstatistiken. Huvudsyftet uppfylldes genom att analysera utvalda artiklar från de fem största medieaktörerna och analyserat dessa ur Faircloughs tredimensionella teori.

Det vi kom fram till i resultaten av den kritiska diskursanalysen är att det utifrån tidningsartiklarna inte går att utläsa att skribenterna bakom texterna direkt dementerat att Malmö är en farlig stad. Däremot går det genom textanalys av innehållet av samtliga artiklar utläsa att skribenten ger Malmö en negativ bild. Det går alltså inte att utläsa direkt att det är så, utan snarare genom texten, och skribenternas uttalanden om att det är så, eller att det är allmänt känt.

Malmö omskrivs som en farlig stad och journalisterna ställer ledande frågor till intervjuobjekten (informanterna) i stil med "vet du varför Malmö fått en så negativ bild", detta leder i sin tur till att de intervjuade snabbt bekräftar journalistens syn på staden. Informanterna tycks alltså utifrån analys av artiklarna också känna till dessa begrepp och är medvetna om att det finns en generell uppfattning kring att det finns en negativ bild av Malmö. Informanterna tycks också vara eniga om att media har en stark inverkan på individer och deras uppfattning av framförallt platser de aldrig besökt eller har kunskap kring. Utifrån analys av texterna framgår det att det finns en negativ bild av Malmö. Däremot framgår det inte om medieaktörerna instämmer, eller om de bara återger samhällets uppfattning.

En anledning till att ingen artikel direkt påstår att Malmö är en farlig stad kan vara att det påståendet inte skulle klara passeringen genom redaktörernas nålsöga innan publiceringen av artikeln. Någonstans i ledet skulle artikeln stoppas eftersom ett sådant uttalande med stor sannolikhet skulle mötas av kritik från allmänheten. Medieaktören skulle få ett sämre rykte, och misstro skulle uppstå, vilket i sin tur leder till att färre skulle välja dem som nyhetskälla. Detta skulle leda till att de tappar kunder i form av läsare samt annonsörer som i sin tur skulle leda till ekonomisk förlust. Istället bäddas budskapet in i texten på ett sätt att det inte direkt påstås, men ändå framkommer. Då man smyger in budskapet framgår det inte lika tydligt utan påståendet landar hos läsaren utan att den är medveten om det.

Att media använder sig av modalitet i sina texter för att hänvisa till Malmö som en farlig stad är genomgående i analysen av texterna. Användning av intervjupersoner som kan bekräfta denna bild är också en taktik för att själva inte direkt behöva göra ett påstående om Malmö som farlig stad, utan media får bekräftelsen av dessa personer och därmed indirekt bekräftelse. Fyra av fem artiklar hade ordet "bild" med i rubriken som tydde på den negativa bild som finns av Malmö, men inga underbyggda bevis fanns med i artikeln.

De negativa termerna som används för att beskriva Malmö, kan härröra från hur media tidigare beskrivit staden, där de genom att förmedla olika händelser når ut till en stor allmänhet. Det kan även vara så att moralpanik ligger till grund för Malmös negativa stämpel genom att media upprepande gånger rapporterat kring olika händelser, vilket i sin tur kan ha orsakat oro, upprördhet och panik bland allmänheten (Cohen 2002, s. 7).

Vid flertalet av artiklarna har framstående personer såsom politiker, chefredaktör, kulturchef och projektledare uttalat sig. De bekräftar att det finns faktorer som har gett upphov till att Malmö anses vara "gangsterstad" och "lilla Chicago" och att bilden behöver förändras till den bättre och de önskar att stämpeln Malmö har fått ska försvinna. I artikel 1 kan vi se att Malmö beskrivs som "brottets stad" redan på 70-talet, något som sannolikt fortsatt sedan dess. I dagens moderna samhälle går det inte att rapportera om Malmö på det sättet på grund av uppkomsten av allt fler medieaktörer. Hamnar en medieaktör i dålig dager så finns det risk att de tappar läsare, då allmänheten lätt kan byta till en annan medieaktör som källa.

Medias makt över befolkningen har skett med växelverkan av en ökad kunskap (Newburn 2013, s. 331). Kunskap om allmänintresset och vad allmänheten blir mest berörda av ger massmedia makt att ha

en inverkan på allmänheten och skapa olika verkligheter (Jewkes 2011, s. 155). På grund av medias framställning av Malmö uppstår verkligheter som sedan blir den "rätta" sanningen. I likhet med Strömbäck (2009) kan medieaktörernas framställning av en plats bli en persons verklighet om aktörerna är den enda källan till information (Strömbäck 2009, s. 138). Som Foucault nämner är sanningseffekter något som skapas inom diskursen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 21), vilket kan tolkas som den verklighet som uppstått på grund av medias framställning.

Att förändra den negativa bilden av Malmö är en process som tar lång tid, därmed räcker det inte att med enstaka artiklar försöka framhäva de positiva sidorna av Malmö. Utifrån analysen är det svårt att nämna specifika åtgärder som skulle leda till ett skapande av en positiv bild av Malmö i media. Medias roll är att granska och om det sker en negativ och sensationell händelse i Malmö kommer media att rapportera om händelsen som i sin tur möjligtvis stärker den negativa bilden som finns av Malmö. Som Bourdieu (1998) framhäver närmar vi oss en värld där media bestämmer och skapar världen istället för att återge den (Bourdieu 1998, s. 36), det som uppmärksammas i media kan skapa en bild av verkligheten som inte är förenlig med den enskildes "verkliga" verklighet (Strömbäck 2009, s. 138).

Att ingen av artiklarna direkt dementerat Malmö som en farlig stad kan som tidigare nämnts leda till att de återger en bild av Malmö som i själva verket inte existerar. Då ingen av medieaktörerna bekräftar att Malmö är en farlig stad utan istället framhåller att den anses vara det, kan leda till en självuppfyllande profetia, alltså att media bidrar till att bilden av Malmö som en farlig stad blir en sanning.

5.1 Tidningsartiklar och brottsstatistik

Vid analys av antal skrivna artiklar genererade från Retriever (2015) om "brott Malmö" och "brott Stockholm" under givna år, framgår att det skrivs mer om Stockholm än Malmö. Siffrorna tyder på att det finns en marginell skillnad. Sett i proportion mellan brottsrapportering och antal anmälda brott visade resultatet att media skriver 0.2 procent mer artiklar om "brott Malmö" än "brott Stockholm" år 2014. Rapporteringen sker inte i proportion till den faktiska brottsstatistiken. Det skrivs mer om Malmö än Stockholm i jämförelse med brottsstatistiken trots att brottsligheten i Malmö har sjunkit, medan brottsligheten i Stockholm har ökat mellan åren 2010-2014.

Det skrivs mindre om båda städerna under 2014 jämfört med 2010 (Retriever 2015). En anledning till detta kan vara att det pågick nyval till riksdagen och att främst Sverigedemokraterna som fick mer fokus i media tack vare deras nyvunna makt från förgående val år 2010. En annan anledning kan vara att det har hänt andra sensationella brott där det har funnits ett allmänintresse som dragit medias uppmärksamhet åt sig.

Som det nämnts tidigare kan flera faktorer påverka siffrorna på antal artiklar vi fått fram genom Retriever. Hade vi valt att ha med fler nyhetskällor hade det genererats fler resultat. Samtidigt kan det bero på faktorer som val av sökord i Retriever. Ett eller flera andra sökord hade kunnat generera fler artiklar. Även våra kriterier för utgallring av artiklarna kan ha påverkat antalet artiklar till det mer eller mindre. Samtidigt så hade en annan metod vid utgallring av artiklar kunnat generera såväl fler som färre antal artiklar.

Det kan finnas många förklaringar till att Malmö har ett relativt högt antal anmälda brott. Den socioekonomiska situationen och arbetslösheten i Malmö är sämre än i Stockholm (Brottsförebyggande rådet 2012). Brå (2012) framhåller också som tidigare nämnts att det finns en kausalitet mellan antal individer bosatta i en stad och dess brottsnivå, ofta sker fler brott per invånare i en stad ju större befolkning den har. I samma rapport belyses att otryggheten i Malmö är högre i jämförelse med Stockholm (Brottsförebyggande rådet 2012, s. 16). Detta kan påverkats till följd av medias framställning av Malmö som en brottsdrabbad stad.

Malmö ligger i nära anslutning till kontinenten, där Köpenhamn i Danmark är en stad som fungerar som en transit-stad för smuggling av personer och varor mellan bland annat Sverige, Danmark och Tyskland (Brottsförebyggande rådet 2012, ss. 20-21). Denna faktor kan ha en inverkan på medias brottsrapportering, det kan också vara så att denna faktor leder till att det sker fler "sensationella brott" i Malmö än i andra städer i Sverige.

Som Hydén (2002) nämner är det viktigt att bland annat belysa normers uppkomst i samhället (Hydén 2002, s. 19). Det kan vara så att bilden av Malmö som en farlig stad blivit till en norm, att gemene man hört talas om eller eventuellt också håller med om att Malmö är en farlig stad även om personen i sig kanske inte ens besökt staden.

5.2 Att göra annorlunda

Det vore intressant att kolla på de olika orsaksfaktorerna till att de sker mer brottsrapportering om Malmö kommun. Att studera hur Malmö som stad ligger geografiskt sätt i närheten av kontinenten och påverkas i positiv eller negativ riktning gällande brottslighet skulle vara intressant att studera närmare. Det skulle därför vara intressant att ingående analysera den organiserade brottsligheten i Malmö som en orsaksfaktor till medias rapportering och reproducering av gamla diskurser "lilla Chicago" och "gangsterstad".

Det skulle även vara intressant att titta på de rådande socioekonomiska förhållandena i de olika städerna för att se om det kan vara en orsaksfaktor till att det väljs att rapporteras mer om en viss stad i massmedia.

5.3 Inför fortsatt forskning

Enligt diskursanalytiker tar analysen aldrig slut. Det kan alltid komma nya idéer, tankar och synsätt kring ett problem och hur ett visst problem kan förstås (Börjesson & Palmblad, 2007:18). Vi har redogjort för vissa diskurser och förklaringar till uppkomsten till den negativa bilden av Malmö, men det finns alltid nya synsätt och förklaringar som andra forskare kan bidra med.

Förslag för fortsatt forskning kan vara att ta fram artiklar från Retriever för flera år, undersöka fem eller alternativt en tio-årsperiod för att se om det finns något mönster kring när det skrevs som mest om Malmö, och när eller om det börjat avta. Genom att gå tillbaka ännu längre och försöka hitta ett mönster om när det skrevs som mest om Malmö, och när det började avta skulle man kanske kunna finna en orsaksförklaring till skapandet av Malmös negativa bild. Genom att se när massmedia skrev som mest om Malmö, och komma underfund med vad som skedde i Malmö under den perioden kanske det skulle leda till en förklaring till uppkomsten av beskrivningen “farliga Malmö”.

Sedan hade det varit intressant att ta reda på huruvida Stockholm inte har fått ett sådant epitet trots att det begås fler brott än i Malmö. Att istället för att titta på varför Malmö har fått det, undersöka varför Stockholm inte har fått det, eller varför det inte har blivit lika uppmärksammat på samma sätt som Malmö, ifall det skulle visa sig att Stockholm har ett epitet.

6. Källförteckning

Litteratur

- Andersen, Heine & Kaspersen, Lars Bo (red.) (2007). *Klassisk och modern samhällsteori*. 3., [utvidgade och rev.] uppl. Lund: Studentlitteratur
- Bourdieu, Pierre (1998). *Om televisionen: följd av Journalistikens herravälde*. Stockholm: B. Östlings bokförl. Symposion
- Bryman, Alan (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. 2., [rev.] uppl. Malmö: Liber
- Börjesson, Mats & Palmblad, Eva (red.) (2007). *Diskursanalys i praktiken*. 1. uppl. Malmö: Liber
- Cohen, Stanley (2002). *Folk devils and moral panics: the creation of the mods and rockers*. 3. ed. New York: Routledge
- Fairclough, Norman (1995). *Media discourse*. London: Edward Arnold
- Hydén, Håkan (2002). *Normvetenskap*. Lund: Sociologiska institutionen, Univ.
- Jewkes, Yvonne (2011). *Media and crime*. 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage
- Kvale, Steinar (1997). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur
- Kvale, Steinar & Brinkmann, Svend (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 3. [rev.] uppl. Lund: Studentlitteratur
- Macionis, John J. & Plummer, Kenneth (2011). *Sociology: a global introduction*. 5th ed. Harlow: Prentice Hall
- Mathiesen, Thomas (2005). *Rätten i samhället: [en introduktion till rättsociologin]*. Lund: Studentlitteratur
- Newburn, Tim (2013). *Criminology*. 2nd ed. London: Routledge
- Sporre, Tove & Standar, Robeert (red.) (2006). *Konsten att läsa statistik om brottslighet*. 3., omarb. uppl. Stockholm: Brottsförebyggande rådet (BRÅ). Tillgänglig på Internet:

<http://www.bra.se/bra/publikationer/arkiv/publikationer/2006-03-17-konsten-att-lasa-statistik-om-brottslighet.html>

Strömbäck, Jesper (2009). *Makt, medier och samhälle: en introduktion till politisk kommunikation*. 1. uppl. Stockholm: SNS förlag

Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur

Elektroniska källor

Avhandlingar

Heber, Anita (2007). *Var rädd om dig!: rädsla för brott enligt forskning, intervjupersoner och dagspress*. Diss. Stockholm : Stockholms universitet, 2007. Tillgänglig på Internet: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:su:diva-6855>

Krona, Michael (2009). *Från orsak till verkan [Elektronisk resurs] : [berättarstrategier i Sveriges Televisions inrikespolitiska nyhetsförmedling 1978-2005]*. Lund: Språk-och litteraturcentrum, Lunds universitet, Filmvetenskap, Medie- och kommunikationsvetenskap. Tillgänglig på Internet: <http://www.lu.se/o.o.i.s?id=12588&postid=1472270>

Internetkällor

Brottsförebygganderådet (2015). “Mörkertal och dold brottslighet”. Hämtad 2015-05-10, från <https://www.bra.se/bra/brott-och-statistik/morkertal-och-dold-brottslighet.html>

Eliasson, Leif (2015). “Chicago”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-05-13, från <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/chicago>

Gustavsson, Karl-Erik (2015). “Kvällstidning” Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-05-15, från <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/kvallstidning>

Gustafsson, Karl-Erik (2015). “Expressen”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-04-28, från <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/expressen>

Johansson, Alf. W (2015). “*Dagens Nyheter*”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-04-28, från <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/dagens-nyheter>

Jönsson Anders (2015). “*Stockholm*”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-05-10, från <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/stockholm>

Norberg, Lars-Arne (2015). “*Krönika*”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-05-15 från <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/krönika>

Oscarsson, Ingemar (2015). “*Aftonbladet*”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-04-28, från <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/aftonbladet>

Sandlund, Elisabeth (2015). “*Svenska Dagbladet*”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-04-28, från <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/svenska-dagbladet>

Sjölin, Mats (2015). “*Public service*”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-05-15, från <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/public-service>

Sveriges riksdag (2015). “*Ordbok: tredje statsmakten*”, Sveriges riksdag. Hämtad 2015-05-15, från <https://www.riksdagen.se/sv/Sa-funkar-riksdagen/Ordbok/statsmakt/>

Vallinder, Torbjörn (2015). “*Sydsvenskan*”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-04-28, från <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/sydsvenskan>

Weibull, Lennart (2015). “*Dagstidning*”. Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-05-15 <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/dagstidning>

Weibull, Lennart (2015). “*Massmedier*”, Nationalencyklopedin. Hämtad 2015-05-08, från <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/massmedier>

Artiklar

Cleris, Johannes (2012). *Reepalu bekymrad över Malmös stämpel*. Dagens nyheter, 13 februari. <http://www.dn.se/nyheter/sverige/reepalu-bekymrad-over-malmos-stampel/> (hämtad 2015-05-13)

Expressen (2013). *Kvällsposten - södra Sveriges kvällstidning*. Expressen, 4 februari.
<http://www.expressen.se/kvallsposten/kvallsposten---sodra-sveriges-kvallstidning/> (hämtad 2015-05-12)

Expressen (2013). *Besvärande bild av en farlig gangsterstad*. Kvällsposten, 26 november
<http://www.expressen.se/kvp/ledare/besvarande-bild-av-en-farlig-gangsterstad/> (hämtad 2015-05-13)

Sandahl, Ronnie (2014). *Viskleken skapar bilden av Malmö*. Aftonbladet, 29 juli.
<http://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/ronniesandahl/article19285587.ab> (hämtad 2015-05-12)

Sandström, Daniel (2012). *Bilden av Malmö behöver kompletteras*. Sydsvenskan 24 mars
<http://www.sydsvenskan.se/malmo/bilden-av-malmo-behoover-kompletteras/> (hämtad 2015-05-12)

Ångström, Anna (2012). *Bidrar till en schablonbild av Malmö*. Svenska dagbladet, 25 april
http://www.svd.se/kultur/bidrar-till-en-schablonbild-av-malmo_7108881.svd (hämtad 2015-05-12)

Rapporter

Brottsförebyggande rådet (2012). *Brottslighet och trygghet i Malmö, Stockholm och Göteborg - en kartläggning*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet

Brottsförebyggande rådet (2015). *Konstaterade fall av dödligt våld - Statistisk för 2014*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Databaser

Retriever (1996-). *Mediearkivet [Elektronisk resurs]*. Stockholm: Retriever. (2015-05-11)

Brottsförebyggandet rådet (2015). Statistik, "Gör din egen sökning" [Elektronisk resurs].

